

Dziennik Urzędowy L 411

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

30 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1988/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1989/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 6
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1990/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. dotyczące wdrożenia Protokołu nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie do Aktu przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji „Program Ignalina” 10
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1991/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywc⁽¹⁾ 18

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/1006/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów dotyczącego tymczasowego stosowania Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony 27

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Decyzja Rady 2006/1007/WsiSW z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2001/886/WSiSW w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) 78

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

CENY PRENUMERATY w 2006 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 19 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 19 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 19 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 19 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 19 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 19 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 19 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 19 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 20 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w 20 językach urzędowych UE	50 EUR/rok
Dorobek wspólnotowy, wydanie specjalne, wersja papierowa	w językach bułgarskim i rumuńskim	2 000 EUR

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 19 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 930/2004, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 169 z dnia 1 maja 2004 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku maltańskim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym maltańskie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno. Ta sama zasada będzie obowiązywać od dnia 1 stycznia 2007 r. w odniesieniu do wydań Dziennika Urzędowego w języku irlandzkim.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 20 wersji językowych na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są w naszych biurach sprzedaży. Wykaz biur sprzedaży znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/sales_agents_pl.html

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1988/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2424/2001
w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen
drugiej generacji (SIS II)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)¹ oraz rozporządzenie (WE) nr 2424/2001² stanowią niezbędną podstawę prawną umożliwiającą przydzielenie w budżecie Unii Europejskiej odpowiednich środków na utworzenie SIS II oraz wykonanie tej części budżetu. Rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 oraz decyzja 2001/886/WSiSW tracą moc z dniem 31 grudnia 2006 r.
- (2) Proces opracowywania SIS II będzie trwał dłużej niż przewidywano, konieczne jest zatem zapewnienie odpowiednich środków finansowych na ten cel po 31 grudnia 2006 r.

¹ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 1.

² Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 4.

- (3) Aby umożliwić zakończenie procesu opracowywania SIS II, który obejmuje zbudowanie infrastruktury łączności, konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 2424/2001, co pozwoli Komisji na wykonanie budżetu po 2006 r.
- (4) W swoich konkluzjach z dnia 29 kwietnia 2004 r. Rada stwierdziła, iż w fazie rozwojowej SIS II centralna jednostka systemu zlokalizowana zostanie we Francji, a system rezerwowy w Austrii, pod warunkiem że podjęte zostaną tam określone kroki niezbędne to przygotowania tych lokalizacji. Za zapewnienie zarządzania operacyjnego i odpowiednią komunikację z Komisją odpowiedzialne są odpowiednio Francja i Austria.
- (5) Niezbędne jest także powierzenie Komisji odpowiedzialności za przygotowanie integracji technicznej w ramach SIS II, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Niniejsze rozporządzenie nie narusza przyjmowanych w przyszłości instrumentów prawnych dotyczących utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS II.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego protokołu, Dania zadecyduje o wdrożeniu niniejszego instrumentu do swojego prawa krajowego w okresie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.
- (9) Niniejsze rozporządzenie i uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w jego przyjęciu i stosowaniu nie naruszają uzgodnień dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w dorobku Schengen, określonych w decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹

¹ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

- (10) Irlandia uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz zgodnie z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen², które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE³ z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tego układu.
- (12) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, w obszarze określonym w art. 1 pkt G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tej umowy⁴,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

³ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁴ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2424/2001 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Rozwinięcie obejmuje także przygotowanie integracji technicznej w ramach SIS II, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r.”;

- 2) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 4A

1. Nie naruszając odpowiedzialności Komisji w zakresie opracowania systemu SIS II, na czas opracowywania systemu jego jednostka centralna jest zlokalizowana w Strasburgu (Francja), a centralna jednostka rezerwowa jest zlokalizowana w Sankt Johann im Pongau (Austria).
2. Do czasu zakończenia procesu opracowywania Francja i Austria zapewniają odpowiednią infrastrukturę i środki na potrzeby funkcjonowania odpowiednio jednostki centralnej i centralnej jednostki rezerwowej systemu SIS II.
3. Organ krajowy dostarczający infrastrukturę i środki, o których mowa w ust. 2, może w okresie opracowywania systemu otrzymać od Wspólnoty dotację na przystosowanie i utrzymanie miejsca lokalizacji systemu lub na świadczenie niezbędnych usług wynikających z faktu umiejscowienia SIS II na terytorium kraju.”;

3) w art. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2008 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w następnym dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1989/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006
ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące
Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego
oraz Funduszu Spójności
i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii¹, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii², w szczególności jego art. 56,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 56 Aktu przystąpienia, w przypadku gdy akty, które pozostają w mocy po dniu 1 stycznia 2007 r., wymagają dostosowań w związku z przystąpieniem, a niezbędne dostosowania nie zostały przewidziane w Akcie przystąpienia lub jego załącznikach, Rada przyjmuje w tym celu niezbędne akty, chyba że akt podstawowy został przyjęty przez Komisję.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006³ ustanawia ogólne zasady wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz cele tych funduszy. Zgodnie z art. 53, załącznik III do tego rozporządzenia ustanawia pułapy mające zastosowanie do poziomu współfinansowania programów operacyjnych w podziale na państwa członkowskie i na cele, w oparciu o

¹ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, str. 11.

² Dz.U. L 157 z 21.6.2005, str. 203.

³ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25.

obiektywne kryteria. Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 powinien zostać dostosowany w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

- (3) Należy zatem zapewnić jak najszybsze przyjęcie zmian technicznych przepisów dotyczących funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności tak, aby umożliwić Bułgarii i Rumunii przedstawienie dokumentów programowych od daty ich przystąpienia do Unii Europejskiej.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie jedynie pod warunkiem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii i w dniu jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK**„ZAŁĄCZNIK III****Pułapy mające zastosowanie do poziomu współfinansowania
(o których mowa w art. 53)**

Kryteria	Państwa członkowskie	EFRR i EFS Wielkość procentowa kwalifikowanych wydatków	Fundusz Spójności Wielkość procentowa kwalifikowanych wydatków
(1) Państwa członkowskie, których średni PKB na mieszkańca w latach 2001–2003 wyniósł poniżej 85 % średniej UE-25 w tym samym okresie.	Bulgaria, Republika Czeska, Estonia, Grecja, Cypr, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja	85 % dla celów Konwergencji i Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie	85 %
(2) Państwa członkowskie inne niż w określone pkt (1), kwalifikujące się do systemu przejściowego Funduszu Spójności na dzień 1 stycznia 2007 r.	Hiszpania	80 % dla celu Konwergencji oraz regionów objętych mechanizmem <i>phasing-in</i> w ramach celu Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie 50 % dla celu Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie w regionach nieobjętych mechanizmem <i>phasing-in</i>	85 %

Kryteria	Państwa członkowskie	EFRR i EFS Wielkość procentowa kwalifikowanych wydatków	Fundusz Spójności Wielkość procentowa kwalifikowanych wydatków
(3) Państwa członkowskie inne niż określone w pkt (1) i (2).	Belgia, Dania, Republika Federalna Niemiec, Francja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austria, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo	75 % dla celu Konwergencja	-
(4) Państwa członkowskie inne niż określone w pkt (1) i (2).	Belgia, Dania, Republika Federalna Niemiec, Francja, Irlandia, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austria, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo	50 % dla celu Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie	-
(5) Regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, korzystające z dodatkowych środków dla tych regionów przewidzianych w ust. 20 załącznika II	Hiszpania, Francja i Portugalia	50 %	-
(6) Regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu	Hiszpania, Francja i Portugalia	85 % dla celów Konwergencja i Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie	-

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1990/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****dotyczące wdrożenia Protokołu nr 4****w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie****do Aktu przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty,
Polski, Słowenii i Słowacji
„Program Ignalina”**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Akt Przystąpienia z 2003 r., w szczególności jego art. 56 oraz protokół nr 4 do niego,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r.

w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich¹ („rozporządzenie finansowe”),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia finansowego²,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska zobowiązała się do kontynuowania udzielania odpowiedniej dodatkowej pomocy Wspólnoty Europejskiej w staraniach podejmowanych przez Litwę zmierzających do likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, także po przystąpieniu Litwy do Unii, w okresie do 2006 r. i później. Zobowiązanie to zostało formalnie podjęte w protokole nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie dołączonym do Aktu przystąpienia z 2003 r.

¹ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

² Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 19.8.2006, str. 3).

- (2) Biorąc pod uwagę ten wyraz solidarności Unii, Litwa zobowiązała się do zamknięcia jednostki 1 elektrowni jądrowej Ignalina przed 2005 r., a jednostki 2 – do dnia 31 grudnia 2009 r., a następnie do likwidacji tych jednostek. Utworzono program pomocy o budżecie 285 mln EUR na lata 2004–2006.
- (3) Likwidacja elektrowni jądrowej Ignalina składającej się z dwóch odziedziczonych po dawnym Związku Radzieckim reaktorów typu RBMK o mocy 1500 MW każdy jest sprawą bez precedensu i stanowi dla Litwy wyjątkowe obciążenie finansowe, nieproporcjonalne do rozmiarów i możliwości gospodarczych tego kraju. Likwidacja będzie kontynuowana po okresie objętym aktualną perspektywą finansową Wspólnoty.
- (4) Zgodnie z protokołem nr 4, program Ignalina na lata 2004–2006 będzie nieprzerwanie kontynuowany i przedłużony na okres po 2006 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 56 Aktu przystąpienia z 2003 r., a przedłużony program oparty będzie na tych samych elementach i zasadach, co program 2004–2006.
- (5) Aby zaradzić skutkom zamknięcia i likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, konieczne jest zatem przyjęcie przepisów wykonawczych dotyczących dodatkowej pomocy wspólnotowej na okres 2007–2013.
- (6) Zgodnie z protokołem nr 4, w okresie objętym kolejną perspektywą finansową całkowity średni poziom środków dla przedłużonego programu Ignalina będzie właściwy. Planowanie tych środków będzie oparte na rzeczywistych potrzebach finansowych i zdolności absorpcyjnej.
- (7) Protokół nr 4 przewiduje różne sposoby realizacji pomocy służące osiągnięciu powyższych celów, w tym bezpośrednie dostarczenie pomocy Litwie za pośrednictwem krajowego organu administracji w warunkach pełnej decentralizacji, co wykorzystano podczas realizacji programów rocznych w okresie 2004–2006. W konsekwencji Litwa dysponuje strukturą krajową odpowiednią do realizacji środków na podstawie protokołu nr 4, za pośrednictwem agencji krajowej, zgodnie z zasadami przekazywania zadań związanych z wykonywaniem budżetu na mocy art. 53 ust. 2 i art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia finansowego.
- (8) Od kilku lat istnieją międzynarodowe fundusze na rzecz likwidacji elektrowni jądrowych zarządzane przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR). Największą ich część stanowi wkład Wspólnoty, szczególnie za pośrednictwem programu Phare.

- (9) W związku z tym w budżecie ogólnym Unii Europejskiej należy przewidzieć wkład na sfinansowanie likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina w okresie 2007–2013.
- (10) Pomoc finansowa może być nadal udostępniana jako wkład Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu Wspierania Likwidacji Elektrowni Ignalina, zarządzanego przez EBOR.
- (11) Program Ignalina obejmuje również środki przeznaczone na udzielanie pomocy pracownikom elektrowni w utrzymywaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa operacyjnego w elektrowni jądrowej Ignalina w okresach poprzedzających jej zamknięcie i podczas likwidacji jednostek reaktorów.
- (12) Zadania EBOR obejmują zarządzanie środkami publicznymi przyznanymi na programy likwidacji elektrowni jądrowych, a także monitorowanie zarządzania finansowego tymi programami w celu optymalizacji wykorzystywania funduszy publicznych. Ponadto EBOR wykonuje zadania budżetowe powierzone mu przez Komisję, zgodnie z wymogami art. 53 ust. 7 rozporządzenia finansowego.
- (13) Likwidacja elektrowni jądrowej Ignalina będzie przeprowadzana zgodnie z prawodawstwem w dziedzinie środowiska, w szczególności z dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne¹.
- (14) Finansowa kwota referencyjna w rozumieniu pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami² zamieszczana jest w niniejszym rozporządzeniu na cały okres trwania programu, bez naruszania w ten sposób kompetencji władzy budżetowej, określonych Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską

¹ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17).

² Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

- (15) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia na okres 2007–2013 szczególne przepisy wykonawcze do Protokołu nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina dołączonego do Aktu przystąpienia z 2003 r.

Przepisy te zapewniają nieprzerwaną kontynuację i przedłużenie programu Ignalina, zgodnie z art. 3 protokołu nr 4.

Artykuł 2

Program Ignalina obejmuje między innymi środki wspierające likwidację elektrowni jądrowej Ignalina bez obniżenia poziomu bezpieczeństwa jądrowego, środki wspierające organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo jądrowe w ocenie tego bezpieczeństwa oraz w udzielaniu zezwoleń na projekty związane z likwidacją, środki mające na celu rewitalizację środowiska zgodnie z dorobkiem oraz modernizację zdolności w zakresie produkcji energii konwencjonalnej w celu zastąpienia zdolności produkcyjnej obu reaktorów elektrowni jądrowej Ignalina, a także inne środki wynikające z decyzji o zamknięciu i likwidacji tej elektrowni, przyczyniające się do niezbędnej restrukturyzacji, rewitalizacji środowiska oraz modernizacji sektorów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii na Litwie, a także do poprawy bezpieczeństwa dostaw energii i wydajności energetycznej na Litwie.

¹ OJ L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Program Ignalina obejmuje także środki przeznaczone na wsparcie pracowników elektrowni w utrzymywaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa operacyjnego w elektrowni jądrowej Ignalina w okresach poprzedzających jej zamknięcie i podczas likwidacji reaktorów.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota referencyjna niezbędna dla realizacji programu Ignalina określona w art. 2 na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 837 mln EUR w cenach bieżących¹.
2. Środki roczne są przyznawane przez władzę budżetową w granicach perspektywy finansowej.
3. Kwota środków przyznanych na program Ignalina może zostać poddana przeglądowi w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. w celu uwzględnienia postępów w realizacji programu i w celu zapewnienia, że planowanie i przyznawanie środków oparte jest na rzeczywistych potrzebach finansowych i zdolności absorpcyjnej.

Artykuł 4

W przypadku niektórych środków wkład w ramach programu Ignalina może wynieść do 100% całkowitych wydatków. Podejmowane są wszelkie starania w celu kontynuowania praktyki współfinansowania ustanowionej w ramach pomocy przedakcesyjnej i pomocy udzielonej w okresie 2004–2006 na rzecz wysiłków Litwy związanych z likwidacją oraz w celu przyciągania innych źródeł współfinansowania, odpowiednio.

Artykuł 5

1. Decyzja o przyznaniu środków w ramach programu Ignalina i ich realizacja następuje zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 53 ust. 2 i art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia finansowego.

¹ Czyli 743 mln EUR w cenach z 2004 r.

2. Pomoc finansowa udzielona na środki podejmowane w ramach programu Ignalina lub na ich część może być udostępniona jako wkład Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu Wspierania Likwidacji Elektrowni Ignalina zarządzanego przez EBOR.
3. Środki i pomoc finansowa w ramach programu Ignalina są zatwierdzane zgodnie z art. 4 decyzji 1999/468/WE.

Artykuł 6

1. Pomoc publiczna pochodząca ze źródeł krajowych, wspólnotowych i międzynarodowych przeznaczona na:
 - rewitalizację środowiska zgodnie z dorobkiem oraz na środki modernizacji elektrociepłowni Elektrėnai na Litwie, które to działania mają podstawowe znaczenie dla realizacji celów zastąpienia zdolności produkcyjnej obu reaktorów elektrowni jądrowej Ignalina, i
 - likwidację elektrowni jądrowej Ignalina jest zgodna z zasadami rynku wewnętrznego, określonymi w Traktacie.
2. Pomoc publiczna pochodząca ze źródeł krajowych, wspólnotowych i międzynarodowych przeznaczona na wsparcie starań Litwy, by zaradzić skutkom zamknięcia i likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, może, w zależności od konkretnego przypadku, być uznawana za zgodną z zasadami dotyczącymi rynku wewnętrznego określonymi w Traktacie, w szczególności z pomocą publiczną przeznaczoną na zwiększenie bezpieczeństwa dostaw energii.

Artykuł 7

Bez uszczerbku dla art. 1 protokołu nr 4 klauzulę ochronną, o której mowa w art. 37 Aktu przystąpienia z 2003 r., stosuje się do dnia 31 grudnia 2012 r., jeżeli zaopatrzenie w energię na Litwie ulega zakłóceniu.

Artykuł 8

1. Komisja może przeprowadzić audyt w zakresie wykorzystania pomocy bezpośrednio przez swoich pracowników albo za pośrednictwem dowolnego kompetentnego podmiotu zewnętrznego przez nią wybranego. Audyty takie mogą być prowadzone przez cały okres obowiązywania umowy oraz przez okres pięciu lat od daty płatności salda. W uzasadnionych przypadkach wyniki tych audytów mogą prowadzić do podjęcia przez Komisję decyzji w sprawie odzyskania kwot.
2. Urzędnicy Komisji oraz upoważniony przez Komisję personel zewnętrzny mają odpowiednie prawo dostępu, w szczególności do biur beneficjenta oraz do wszelkich informacji, w tym do informacji w postaci elektronicznej, niezbędnych do prowadzenia takich audytów.

Trybunał Obrachunkowy korzysta z takich samych praw jak Komisja, w szczególności w zakresie prawa dostępu.

Ponadto w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot przed nadużyciami finansowymi i innym nieprawidłowościami Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać kontrole na miejscu oraz inspekcje w ramach niniejszego programu zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami.¹

3. W odniesieniu do działań wspólnotowych finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia termin nieprawidłowości przyjęty w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich², oznacza jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa wspólnotowego lub jakiegokolwiek naruszenie zobowiązania umownego wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować szkody w ogólnym budżecie Wspólnot Europejskich lub w budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty Europejskie, w związku z nieuzasadnionym wydatkiem,

¹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

² Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

lub w budżetach zarządzanych przez inne organizacje międzynarodowe w imieniu Wspólnot Europejskich.

4. Umowy między Wspólnotą a EBOR w sprawie udostępnienia środków wspólnotowych Międzynarodowemu Funduszowi Wspierania Likwidacji Elektrowni Ignalina określają właściwe środki mające na celu ochronę interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami, korupcją i innymi nieprawidłowościami oraz umożliwienie Komisji, OLAF-owi i Trybunałowi Obrachunkowemu przeprowadzania kontroli na miejscu.

Artykuł 9

Komisja zapewnia wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia i systematycznie sporządza sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Dokonuje również oceny w połowie okresu, zgodnie z art. 3.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1991/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej
produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest kontynuowanie realizacji Europejskiego planu działania na rzecz żywności ekologicznej i rolnictwa ekologicznego w oparciu o konkretne środki, mając na uwadze zapewnienie uproszczenia i ogólnej spójności.
- (2) Dozwolone powinno być wprowadzanie na rynek wspólnotowy produktów ekologicznych przywożonych do Wspólnoty po opatrzeniu ich etykietą – jako produktów rolnictwa ekologicznego – jeżeli zostały one wyprodukowane zgodnie z zasadami produkcji oraz z zastrzeżeniem mechanizmów kontroli, które są zgodne lub równoważne z prawodawstwem wspólnotowym.
- (3) Państwa trzecie, których normy produkcji i mechanizmy kontroli są równoważne z normami i mechanizmami stosowanymi we Wspólnocie powinny zostać uznane, oraz powinien zostać opublikowany ich wykaz. Powinny zostać również uznane jednostki kontrolujące lub organy kontroli właściwe do przeprowadzania kontroli w państwach, które nie są ujęte w wykazie uznawanych państw trzecich, oraz powinien zostać sporządzony ich wykaz. Podmioty gospodarcze z państw trzecich produkujące z

bezpośrednim zachowaniem przepisów wspólnotowych, powinny mieć możliwość poddania swojej działalności kontroli jednostek kontrolujących i organów kontroli uznanych przez Komisję jako właściwe do tego celu.

- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych¹, państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2006 r. pod pewnymi warunkami wydawać importerom zezwolenia na wprowadzenie na rynek wspólnotowy konkretnych produktów. Aby umożliwić zastąpienie tego systemu przywozu nowym systemem, powinno zostać ono zmienione.
- (5) Aby zapobiec zakłóceniom handlu międzynarodowego, konieczne jest przedłużenie możliwości wydawania przez państwa członkowskie importerom zezwoleń na wprowadzanie na rynek wspólnotowy produktów w drodze indywidualnych decyzji, do czasu wprowadzenia środków niezbędnych do funkcjonowania nowego systemu, w szczególności środków dotyczących uznawania jednostek kontrolujących i organów kontroli uprawnionych do przeprowadzania kontroli w tych państwach trzecich.
- (6) Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 10 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podlegają systemowi kontroli, o którym mowa w art. 9, lub zostały przywiezione zgodnie z art. 11;

jednakże w przypadku produktów przywiezionych zgodnie z art. 11 ust. 6 wdrożenie systemu kontroli musi być zgodne wymogami równoważnymi wymogom przewidzianym w art. 9, a w szczególności w jego ust. 4.”;

¹ Opinia z dnia 28 września 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

2) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Produkt przywieziony z państwa trzeciego może być wprowadzony na rynek wspólnotowy i opatrzony etykietą z oznaczeniem odnoszącym się do metod produkcji ekologicznej, pod warunkiem że:
 - a) produkt ten jest zgodny z przepisami art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia;
 - b) wszystkie podmioty gospodarcze, w tym eksporterzy, poddały swoją działalność kontroli jednostki kontrolującej lub organu kontroli uznanym zgodnie z ust. 2; oraz
 - c) dane podmioty gospodarcze są w stanie w każdym momencie dostarczyć importerom lub organom krajowym dokumentację umożliwiającą ustalenie podmiotu gospodarczego, który dokonał ostatniej operacji, oraz rodzaju lub zakresu produktów pod jego kontrolą, a także umożliwiającą sprawdzenie przestrzegania przez ten podmiot gospodarczy przepisów lit. a) i b) oraz sprawdzenie okresu ważności.
2. Komisja uznaje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, jednostki kontrolujące i organy kontroli, o których mowa w ust. 1 lit. b), w tym jednostki kontrolujące i organy kontroli, o których mowa w art. 9, za uprawnione do przeprowadzania kontroli i wydawania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 lit. c), w państwach trzecich oraz sporządza wykaz tych jednostek kontrolujących i organów kontroli.

Jednostki kontrolujące spełniają wymogi określone w odpowiedniej europejskiej normie EN 45011 lub w najnowszej wersji przewodnika ISO 65 pt. »Ogólne wymagania dla jednostek prowadzących systemy certyfikacji produktów« opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C. Jednostki kontrolujące są poddawane regularnym ocenom na miejscu, monitorowaniu i wieloletnim ponownym ocenom ich działalności przez podmiot akredytujący.

¹ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 780/2006 (Dz.U. L 137 z 25.5.2006, str. 9).

Oceniając wnioski w sprawie uznania Komisja zwraca się do jednostki kontrolującej lub organu kontroli o przedstawienie wszelkich niezbędnych informacji. Komisja może także powierzyć ekspertom zadanie przeprowadzenia na miejscu analizy zasad produkcji i czynności kontrolnych przeprowadzanych w państwie trzecim przez daną jednostkę kontrolującą lub dany organ kontroli.

Uznane jednostki kontrolujące lub organy kontroli przedstawiają sprawozdania oceniające – wydane przez podmiot akredytujący lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ – w sprawie regularnych ocen na miejscu, monitorowania i wieloletnich ponownych ocen ich działalności.

Na podstawie tych sprawozdań oceniających Komisja, wspomagana przez państwa członkowskie, zapewnia właściwy nadzór uznanych jednostek kontrolujących i organów kontroli przez regularne przeglądy zasadności ich uznania. Charakter sprawowanego nadzoru jest określany na podstawie oceny ryzyka wystąpienia nieprawidłowości lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Produkt przywieziony z państwa trzeciego może być również wprowadzony na rynek wspólnotowy i opatrzony etykietą z oznaczeniem odnoszącym się do metod produkcji ekologicznej, pod warunkiem że:
 - a) produkt został wyprodukowany zgodnie z normami dotyczącymi produkcji, które są równoważne normom określonym w art. 5 i 6 dla produkcji ekologicznej we Wspólnocie;
 - b) podmioty gospodarcze zostały poddane środkom kontroli o równoważnej skuteczności wobec środków, o których mowa w art. 8 i 9 i środki te były stale i skutecznie stosowane;
 - c) na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji w państwie trzecim podmioty gospodarcze poddały swoją działalność kontroli w ramach systemu kontroli uznanego zgodnie z ust. 4 lub kontroli ze strony jednostki kontrolującej lub organu kontroli uznanych zgodnie z ust. 5; oraz

- d) produkt posiada świadectwo kontroli potwierdzające, że spełnia on warunki określone w niniejszym ustępie, wydane przez właściwe organy lub jednostki kontrolujące lub organy kontroli państwa trzeciego uznane zgodnie z ust. 4 lub przez jednostkę kontrolną lub organ kontrolny uznany zgodnie z ust. 5.

Oryginał świadectwa, o którym mowa w niniejszym akapicie, musi towarzyszyć towarom podczas ich transportu do obiektów pierwszego odbiorcy. Później importer musi przechowywać świadectwo do dyspozycji jednostki kontrolującej lub, w stosownych przypadkach, organu kontroli, przez co najmniej dwa lata.

- 4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, Komisja może uznać państwa trzecie, których system produkcji jest zgodny z normami równoważnymi normom określonym w art. 5 i 6 i których mechanizmy kontroli zapewniają skuteczność równoważną mechanizmom określonym w art. 8 i 9, oraz może sporządzić wykaz tych państw. Ocena równoważności powinna uwzględniać wytyczne CAC/GL 32 Kodeksu żywnościowego (*Codex Alimentarius*).

Oceniając wnioski w sprawie uznania, Komisja zwraca się do państwa trzeciego o dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji. Komisja może powierzyć ekspertom zadanie sprawdzenia na miejscu zasad produkcji i mechanizmów kontroli danego państwa trzeciego.

Do dnia 31 marca każdego roku uznane w ten sposób państwa trzecie wysyłają Komisji zwięzłe sprawozdanie roczne dotyczące wprowadzenia w życie i egzekwowania przepisów dotyczących ich mechanizmów kontroli.

Na podstawie informacji zawartych w tych sprawozdaniach rocznych Komisja, wspomagana przez państwa członkowskie, zapewnia właściwy nadzór uznanych państw trzecich poprzez regularne przeglądy zasadności ich uznania. Charakter nadzoru jest określany na podstawie oceny ryzyka wystąpienia nieprawidłowości lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- 5. W odniesieniu do produktów, które nie zostały przywiezione na mocy ust. 1 ani nie zostały przywiezione z państwa trzeciego uznanego na mocy ust. 4, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, uznać jednostki kontrolujące i organy kontroli, w tym jednostki kontrolujące i organy kontroli, o których mowa

w art. 9, za uprawnione do przeprowadzania kontroli i wydawania świadectw w państwach trzecich do celów ust. 3 oraz może sporządzić wykaz tych jednostek kontrolujących i organów kontroli. Ocena równoważności powinna uwzględniać wytyczne CAC/GL 32 Kodeksu żywnościowego (*Codex Alimentarius*).

Komisja rozpatruje wszelkie wnioski w sprawie uznania przedłożone przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli w państwie trzecim.

Oceniając wnioski w sprawie uznania Komisja zwraca się do jednostki kontrolującej lub organu kontroli o przedstawienie wszelkich niezbędnych informacji. Jednostka kontrolująca lub organ kontroli są poddawane regularnym ocenom na miejscu, monitorowaniu i wieloletnim ponownym ocenom ich działalności przez podmiot akredytujący lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ. Komisja może powierzyć ekspertom zadanie przeprowadzenia na miejscu analizy zasad produkcji i czynności kontrolnych przeprowadzanych w państwie trzecim przez daną jednostkę kontrolującą lub organ kontroli.

Uznane jednostki kontrolujące lub organy kontroli przedstawiają sprawozdania oceniające – wydane przez podmiot akredytujący lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ – w sprawie regularnych ocen na miejscu, monitorowania i wieloletnich ponownych ocen ich działalności.

Na podstawie tych sprawozdań oceniających Komisja, wspomagana przez państwa członkowskie, zapewnia właściwy nadzór uznanych jednostek kontrolujących i organów kontroli poprzez regularne przeglądy zasadności ich uznania. Charakter nadzoru określany jest na podstawie oceny ryzyka wystąpienia nieprawidłowości lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

6. W okresie rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2007 r., a kończącym się 12 miesięcy po opublikowaniu pierwszego wykazu jednostek kontrolujących i organów kontroli uznanych zgodnie z ust. 5, właściwe organy państwa członkowskiego mogą udzielić zezwolenia importerom w tym państwie członkowskim, w którym importer powiadomił o swojej działalności zgodnie z art. 8 ust. 1, na wprowadzanie do obrotu produktów przywiezionych z państw trzecich nieuwzględnionych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, pod warunkiem że importer przedstawi wystarczające dowody spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b). Jeżeli warunki przestają być spełniane, zezwolenie zostaje wycofane w trybie natychmiastowym.

Zezwolenia wygasają najpóźniej 24 miesiące po opublikowaniu pierwszego wykazu jednostek kontrolujących i organów kontroli uznanych zgodnie z ust. 5. Przywożony produkt powinien posiadać świadectwo kontroli wydane przez jednostkę lub organ, które zostały zatwierdzone w odniesieniu do wydawania świadectw kontroli przez właściwy organ państwa członkowskiego wydającego zezwolenie. Oryginał świadectwa musi towarzyszyć towarom podczas ich transportu do obiektów pierwszego odbiorcy; później importer musi przechowywać świadectwo do dyspozycji jednostki kontrolującej lub, w stosownych przypadkach, organu kontroli przez co najmniej dwa lata.

Każde państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego ustępu, w tym o odpowiednich normach produkcji i o mechanizmach kontroli.

Na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji zezwolenie wydane na mocy niniejszego ustępu jest badane przez komitet, o którym mowa w art. 14. Jeżeli w wyniku badania okaże się, że warunki, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b) niniejszego artykułu nie są spełnione, Komisja zwraca się do państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, o jego wycofanie.

Wszelkie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów przywiezionych z państwa trzeciego, które zostały wydane importerowi przed dniem 31 grudnia 2006 r. przez właściwy organ odpowiedniego państwa członkowskiego na mocy niniejszego ustępu zachowują ważność nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2007 r.

7. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności dotyczące:
 - a) kryteriów i procedur, których należy przestrzegać przy uznawaniu państw trzecich i jednostek kontrolujących lub organów kontroli, w tym publikacji wykazów uznanych państw trzecich i jednostek kontrolujących lub organów kontroli; oraz

- b) dokumentacji, o której mowa w ust. 1 oraz świadectwa, o którym mowa w ust. 3 lit. d) i ust. 6 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem korzyści płynących z wydawania świadectw elektronicznych gwarantujących zwiększoną ochronę przeciwko fałszerstwom.”;
- 3) w art. 16 ust. 3 skreśla się drugi akapit;
- 4) w pkt C załącznika III wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– pierwszy odbiorca oznacza osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. d) i w art. 11 ust. 6, której dostarczana jest przesyłka i która otrzymuje ją w celu dalszego przetworzenia lub wprowadzenia na rynek wspólnotowy.”;
 - b) w pkt 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jednostka kontrolująca lub organ kontroli dokonuje kontroli towaru i dokumentacji finansowej wymienionej w sekcji C pkt 2 oraz świadectwa kontroli, o którym mowa w art. 11 ust. 3 lit. d) lub w art. 11 ust. 6, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 11 ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

**Decyzja Rady
z dnia 21 grudnia 2006 r.**

w sprawie zawarcia Porozumienia
w formie wymiany listów
dotyczącego tymczasowego stosowania
Umowy partnerskiej w sprawie połowów
między Wspólnotą Europejską, z jednej strony,
a rządem Danii
i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony

(2006/1006/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 300 ust. 2 w związku z art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota z jednej strony oraz Rząd Danii i Rząd Lokalny Grenlandii z drugiej strony wynegocjowały Umowę partnerską w sprawie połowów, przyznającą wspólnotowym rybakom wielkości dopuszczalnych połowów na wodach wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii.
- (2) W wyniku negocjacji, dnia 2 czerwca 2006 r. parafowano nową Umowę partnerską w sprawie połowów.

- (3) Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony¹, została uchylona przez nową Umowę partnerską w sprawie połowów.
- (4) Ze względu na wygaśnięcie w dniu 31 grudnia 2006 r. czwartego Protokołu ustanawiającego warunki połowów przewidziane w Umowie w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą, z jednej strony, a Rządem Danii oraz Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony, zmienionego protokołem zawartym poprzez rozporządzenie Rady nr 1245/2004², oraz w celu uniknięcia przerw w dostępie wspólnotowych statków rybackich do zasobów rybołówstwa w wyłącznej strefie ekonomicznej Grenlandii, obie Strony parafowały Porozumienie w formie wymiany listów dotyczące tymczasowego stosowania nowej Umowy partnerskiej w sprawie połowów od dnia 1 stycznia 2007 r. Ze względu na pilny charakter sprawy, konieczne jest odstępianie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w ust. I pkt. 3) Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie.
- (5) Zatwierdzenie Porozumienia w formie wymiany listów leży w interesie Wspólnoty.
- (6) Powinna zostać określona metoda rozdziału wielkości dopuszczalnych połowów pomiędzy poszczególne państwa członkowskie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Porozumienie w formie wymiany listów, dotyczące tymczasowego stosowania Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony.

Tekst porozumienia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

¹ Dz.U. L 29 z 1.2.1985, str. 9.

² Dz.U. L 237 z 8.7.2004, str. 7.

Artykuł 2

Rozdział wielkości dopuszczalnych połowów, w tym licencji uzyskanych na mocy art. 1 umowy określonej w art. 1, odbywa się zgodnie z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹.

Artykuł 3

Państwa członkowskie, których statki dokonują połowów na mocy niniejszej umowy, powiadamiają Komisję o ilościach każdego z zasobów złowionych w grenlandzkiej strefie połowowej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu².

Artykuł 4

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącemu Rady do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania porozumienia w formie wymiany listów, aby stało się ono wiążące dla Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

² Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

Porozumienie
w formie wymiany listów
dotyczące tymczasowego stosowania
Umowy partnerskiej w sprawie połowów między
Wspólnotą Europejską, z jednej strony,
a rządem Danii
i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony

A. List rządu Danii i Rządu Lokalnego Grenlandii

Bruksela,

Szanowny Panie,

Nawiązując do Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony, paraflowanej dnia 2 czerwca 2006 r., wraz z protokołem oraz załącznikami do tej umowy, która ustala wielkości dopuszczalnych połowów i rekompensatę finansową na okres od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2012 r., mam zaszczyt poinformować Pana, że Lokalny Rząd Grenlandii jest gotów tymczasowo stosować tą umowę od dnia 1 stycznia 2007 r., w oczekiwaniu na jej wejście w życie zgodnie z jej art. 16 pod warunkiem, że Wspólnota Europejska jest gotowa uczynić to samo.

W tym przypadku ustala się, że wniesienie pierwszej raty rekompensaty finansowej określonej w art. 2 protokołu następuje do dnia 30 czerwca 2007 r.

Będę zobowiązany za potwierdzenie zgody Wspólnoty Europejskiej na takie tymczasowe stosowanie.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania.

W imieniu rządu Danii
i Rządu Lokalnego Grenlandii

Umowa partnerska w sprawie połowów między
Wspólnotą Europejską, z jednej strony,
a rządem Danii
i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”, oraz

RZĄD DANII I RZĄD LOKALNY GRENLANDII, zwane dalej „Grenlandią”,

razem zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Protokół w sprawie szczególnych ustaleń dla Grenlandii,

UZNAJĄC wolę Wspólnoty Europejskiej i Grenlandii do zacieśnienia wzajemnych więzi oraz ustanowienia partnerstwa i współpracy, która wspierałaby, uzupełniała oraz rozszerzała dotychczasowe stosunki i współpracę między Stronami,

POWOŁUJĄC się na decyzję Rady z listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską,

MAJĄC NA UWADZE, że w lutym 2003 r. Rada uznała potrzebę rozszerzenia i zacieśnienia dalszych stosunków Wspólnoty Europejskiej z Grenlandią, uwzględniając przy tym znaczenie rybactwa oraz potrzebę przeprowadzenia reform strukturalnych oraz sektorowych w Grenlandii, w oparciu o pełne partnerstwo na rzecz zrównoważonego rozwoju,

UWZGLĘDNIAJĄC Wspólną Deklarację Partnerstwa między Wspólnotą Europejską a Grenlandią, złożoną w dniu 27 czerwca 2006 r. przez Wspólnotę Europejską, z jednej strony, oraz Rząd Lokalny Grenlandii i rząd Danii, z drugiej strony,

POWOŁUJĄC się na decyzję Rady z dnia 17 lipca 2006 r. w sprawie stosunków między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i rządem Królestwa Danii, z drugiej strony,

PRZYWOŁUJĄC status Grenlandii, będącej jednocześnie autonomiczną i integralną częścią jednego z państw członkowskich Wspólnoty,

UWZGLĘDNIAJĄC ogólne wzajemne stosunki Wspólnoty i Grenlandii, oraz obustronną wolę utrzymania tych stosunków,

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wdrażania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza w odniesieniu

do ochrony osiadłych i daleko migrujących zasobów ryb i zarządzania tymi zasobami rybnymi,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ znaczenia zasad ustanowionych w Kodeksie postępowania dla odpowiedzialnego rybactwa, przyjętym na konferencji FAO w 1995 r.,

ZDECYDOWANE współpracować we wspólnym interesie, na rzecz odpowiedzialnego rybactwa w celu zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morskich,

PRZEKONANE, że taka współpraca musi przyjąć formę inicjatyw i środków, które podejmowane wspólnie lub niezależnie będą się wzajemnie uzupełniać, będą spójne z polityką i zagwarantują synergię podejmowanych starań,

ZDECYDOWANE kontynuować dialog, w celu doskonalenia sektorowej polityki w dziedzinie rybactwa w Grenlandii i ustalenia stosownych środków gwarantujących skuteczne wdrażanie tej polityki oraz zaangażowanie podmiotów gospodarczych i społeczeństwa w jej realizację,

PRAGNĄC ustanowić zasady i warunki regulujące działalność połowową statków Wspólnoty na wodach wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii, oraz wsparcie Wspólnoty dla zapewnienia odpowiedzialnego rybactwa na tych wodach,

ZDECYDOWANE nawiązać bliższą współpracę gospodarczą w zakresie przemysłu rybnego i związanych z nim działań, przez wprowadzenie i rozwój wspólnych przedsiębiorstw, składających się z podmiotów reprezentujących obie Strony, oraz w drodze wspierania tymczasowych wspólnych przedsięwzięć,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Zakres i cele

Niniejsza umowa ustanawia zasady, przepisy i procedury regulujące:

- gospodarczą, finansową, techniczną i naukową współpracę w sektorze rybactwa, ukierunkowaną na taką eksploatację zasobów połowowych, która zapewni zrównoważone warunki gospodarcze i społeczne, włącznie z rozwojem grenlandzkiego sektora rybactwa;
- warunki dostępu wspólnotowych statków rybackich do wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii (zwanej dalej „WSE”);
- rozwiązania w zakresie połowów w grenlandzkiej WSE przez statki Wspólnoty, mające zapewnić spełnienie wyżej opisanych zasad i warunków, skuteczność środków gwarantujących ochronę zasobów rybnych i zarządzanie nimi oraz zapobieganie nielegalnym, niezgłoszonym i nieuregulowanym połowom;
- partnerstwa między przedsiębiorstwami, ukierunkowane na rozwój działalności gospodarczej w sektorze rybactwa i działań pokrewnych, we wspólnym interesie Stron.

ARTYKUŁ 2

Definicje

Do celów niniejszej umowy, protokołu i załącznika do niej:

- a) wyrażenie „władze Grenlandii” oznacza Rząd Lokalny Grenlandii;
- b) „władze Wspólnoty” oznaczają Komisję Europejską;
- c) „statek wspólnotowy” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany we Wspólnocie;

- d) „wspólne przedsiębiorstwo” to przedsiębiorstwo podlegające prawu Grenlandii, składające się z jednego lub więcej niż jednego armatora statku wspólnotowego oraz jednego lub więcej niż jednego partnera w Grenlandii, prowadzące działalność połowową i ewentualnie eksploatujące grenlandzkie kwoty połowowe w grenlandzkiej WSE, przy użyciu statków pływających pod banderą Grenlandii, mając na uwadze priorytetowe zaopatrzenie rynku Wspólnoty;
- e) „tymczasowe wspólne przedsięwzięcie” oznacza każde stowarzyszenie oparte na porozumieniu umownym o ograniczonym czasie trwania, między armatorami ze Wspólnoty a osobami fizycznymi lub prawnymi z Grenlandii, mające na celu wspólne prowadzenie połowów oraz eksploatację kwot połowowych Grenlandii przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, oraz dzielące koszty, zyski lub straty z prowadzonej wspólnie działalności gospodarczej, mając na uwadze priorytetowe zaopatrzenie rynku Wspólnoty;
- f) „Wspólny Komitet” oznacza komitet złożony z przedstawicieli Wspólnoty i Grenlandii, którego funkcje opisano w art. 10 niniejszej umowy.

ARTYKUŁ 3

Podstawowe zasady wykonania niniejszej umowy

1. Niniejszym Strony zobowiązują się zapewnić w grenlandzkiej WSE odpowiedzialne rybactwo, w oparciu o zasadę niedyskryminacji statków pływających pod inną banderą i prowadzących działalność połowową na tych wodach, bez uszczerbku dla protokołu.
2. Grenlandia nadal będzie planowała politykę sektora rybactwa oraz zarządzała jej realizacją poprzez roczne i wieloletnie programy, uwzględniając w nich cele określone za obopólną zgodą Stron. W tym celu, Strony będą kontynuowały polityczny dialog o koniecznych reformach. Władze Grenlandii niniejszym zobowiązują się informować władze Wspólnoty o przyjęciu kolejnych ważnych środków w danym obszarze.
3. Strony zobowiązują się, że na wniosek jednej z nich będą również współpracowały w zakresie oceniania, wspólnie lub jednostronnie, środków, programów i działań wdrażanych na podstawie niniejszej umowy.

4. Niniejszym Strony zobowiązują się do zagwarantowania realizacji postanowień niniejszej umowy w zgodzie z zasadami ładu gospodarczego i społecznego.

ARTYKUŁ 4

Współpraca naukowa

1. W okresie obowiązywania niniejszej umowy, Wspólnota i Grenlandia zobowiązane są monitorować stan zasobów w grenlandzkiej WSE; wspólny komitet naukowy zobowiązany jest sporządzić sprawozdanie na wniosek Wspólnego Komitetu oraz zgodnie z ustanowionymi przez niego warunkami.
2. Strony konsultują się ze sobą w ramach Wspólnego Komitetu uwzględniając opinie naukowe, po czym Grenlandia zobowiązana jest przyjąć takie środki w zakresie ochrony i zarządzania, jakie uzna za konieczne dla realizacji celów swojej polityki w dziedzinie rybactwa.
3. Strony zobowiązują się do przeprowadzania wzajemnych konsultacji, bezpośrednio lub w ramach organizacji międzynarodowych, w celu zapewnienia ochrony żywych zasobów i zarządzania nimi w grenlandzkiej WSE, oraz w celu współpracy w zakresie odpowiednich badań naukowych.

ARTYKUŁ 5

Dostęp do połowów w grenlandzkiej WSE

1. Niniejszym Grenlandia zobowiązuje się zezwolić statkom wspólnotowym na prowadzenie działalności połowowej w WSE, zgodnie z niniejszą umową, protokołem i załącznikiem do niej. Władze Grenlandii przyznaje statkom wyznaczonym przez Wspólnotę licencje, wydane na mocy protokołu, odpowiednio do wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych zgodnie z protokołem.

2. Z wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych Wspólnocie przez Grenlandię na mocy niniejszej umowy mogą korzystać statki pływające pod banderą Norwegii, Islandii i Wysp Owczych oraz tam zarejestrowane, w zakresie niezbędnym do poprawnej realizacji porozumień w sprawie połowów zawartych przez Wspólnotę z tymi stronami. W tym celu, Grenlandia zobowiązuje się zezwolić statkom pływającym pod banderą Norwegii, Islandii i Wysp Owczych oraz tam zarejestrowanych na prowadzenie działalności połowowej w WSE.
3. Działalność połowowa regulowana niniejszą umową podlega przepisom ustawowym i wykonawczym obowiązującym w Grenlandii. Władze Grenlandii zobowiązane są zwracać się do władz wspólnotowych o wyrażenie uwag na temat zmian w ustawodawstwie przed jego wejściem w życie, chyba że jego niezwłoczne wprowadzenie w życie podyktowane jest koniecznością, natomiast konsultacje z władzami Wspólnoty mogłyby skutkować zwłoką. Władze Grenlandii zobowiązane są powiadamiać władze Wspólnoty o zmianach w ustawodawstwie z wyprzedzeniem i we właściwym czasie.
4. Grenlandia jest odpowiedzialna za skuteczne stosowanie postanowień dotyczących monitorowania połowów przewidzianych w protokole. Statki wspólnotowe współpracują z właściwymi władzami, odpowiedzialnymi za takie monitorowanie.
5. Władze Wspólnoty niniejszym zobowiązują się podjąć wszystkie właściwe środki konieczne do zapewnienia przestrzegania przez statki wspólnotowe niniejszej umowy oraz ustawodawstwa regulującego sprawę połowów w grenlandzkiej WSE.

ARTYKUŁ 6

Licencje

1. Statki wspólnotowe mogą dokonywać połowów w grenlandzkiej WSE wyłącznie w przypadku, gdy posiadają licencję połowową wydaną na mocy niniejszej umowy.
2. Procedurę uzyskiwania licencji połowowej, obowiązujące podatki i metodę płatności, którą muszą stosować armatorzy, określono są w załączniku do protokołu.

3. Umawiające się Strony zapewniają odpowiednie wdrażanie tych procedur i warunków, przez odpowiednią współpracę administracyjną między ich właściwymi organami.

ARTYKUŁ 7

Rekompensata finansowa

1. Zgodnie z warunkami określonymi w protokole i załączniku do niniejszej umowy, Wspólnota przekazuje Grenlandii rekompensatę finansową. Wspomniana jednorazowa rekompensata składa się z dwóch powiązanych elementów, czyli:

- a) z rekompensaty finansowej za dostęp statków wspólnotowych do łowisk Grenlandii, oraz
- b) ze wsparcia finansowego Wspólnoty na rzecz odpowiedzialnego rybactwa i zrównoważonego wykorzystania zasobów połowowych w grenlandzkiej WSE.

2. Częścią rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1 lit. b) zarządzają władze Grenlandii, uwzględniając przy tym cele związane z grenlandzką polityką w dziedzinie rybactwa, ustalone za porozumieniem Stron zgodnie z protokołem, oraz zgodne z rocznym i wieloletnim programem realizacji tej polityki.

3. Wspomniana rekompensata finansowa Wspólnoty jest wnoszona w kwotach rocznych, zgodnie z protokołem. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej umowy i protokołu, rekompensata finansowa może ulec zmianie w wyniku:

- a) nadzwyczajnych okoliczności, innych niż zjawiska naturalne, uniemożliwiających działalność połowową w grenlandzkiej WSE;
- b) redukcji wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych statkom wspólnotowym za obopólną zgodą Stron, w celach związanych z zarządzaniem zasobami, w przypadku, gdy w świetle najlepszych dostępnych danych naukowych jest ona niezbędna dla ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów;

- c) szczególnego pierwszeństwa Wspólnoty w zakresie dostępu do dodatkowych wielkości dopuszczalnych połowów, wykraczających poza określone w protokole do niniejszej umowy, przyznanego za obopólną zgodą Stron w ramach Wspólnego Komitetu, w przypadku, gdy w świetle najlepszych dostępnych danych naukowych zezwala na to stan zasobów;
- d) ponownej oceny warunków wsparcia finansowego Wspólnoty na rzecz wdrażania grenlandzkiej polityki w dziedzinie rybactwa, jeżeli uzasadniają to wyniki wdrażania rocznego i wieloletniego planu stwierdzone przez obie Strony;
- e) zawieszenia stosowania niniejszej umowy zgodnie z jej art. 13.

ARTYKUŁ 8

Promowanie współpracy między podmiotami gospodarczymi i w społeczeństwie obywatelskim

1. Strony promują współpracę gospodarczą, handlową, naukową i techniczną w sektorze rybactwa i sektorach jemu pokrewnych. Strony konsultują się nawzajem, aby koordynować różne działania, które mogą być podejmowane w tym zakresie.
2. Strony zachęcają do wymiany informacji w zakresie technik i sprzętu połowowego, metod konserwacji i przetwarzania przemysłowego produktów rybactwa.
3. Strony zachęcają w szczególności do podejmowania tymczasowych wspólnych przedsięwzięć oraz do zakładania wspólnych przedsiębiorstw, w obopólnym interesie oraz zgodnie z ich ustawodawstwem.

ARTYKUŁ 9

Połowy naukowo-badawcze

Strony wspierają prowadzenie połowów naukowo-badawczych w grenlandzkiej WSE. Strony prowadzą połowy naukowo-badawcze razem, zgodnie ze szczegółowymi ustaleniami zawartymi w załączniku do protokołu.

ARTYKUŁ 10

Wspólny Komitet

1. Powołuje się Wspólny Komitet, który ma służyć Stronom jako forum do celów monitorowania stosowania postanowień niniejszej umowy, oraz zapewnienia jej realizacji.
2. Wspólny Komitet pełni następujące funkcje:
 - a) monitorowanie wykonania, wykładni i stosowania umowy, w szczególności określanie i ocena realizacji rocznego i wieloletniego planu, o których mowa w art. 7 ust. 2;
 - b) zapewnianie koniecznej współpracy w sprawach leżących we wspólnym interesie Stron, związanych z rybactwem;
 - c) działanie w charakterze forum do celów polubownego rozwiązywania sporów związanych z wykładnią lub stosowaniem niniejszej umowy;
 - d) weryfikacja oraz, w razie potrzeby, negocjowanie poziomu obecnych i nowych wielkości dopuszczalnych połowów w odniesieniu do odpowiednich zasobów w grenlandzkiej WSE, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z zastosowaniem zasady ostrożności, z uwzględnieniem potrzeb grenlandzkiego przemysłu rybnego, a w konsekwencji — poziomu wielkości dopuszczalnych połowów Wspólnoty i, w miarę potrzeb, rekompensaty finansowej, o której mowa w protokole;

- e) ocena potrzeby opracowania planów poprawy sytuacji oraz długoterminowych planów zarządzania zasobami objętymi niniejszą umową, w celu zapewnienia zrównoważonego wykorzystania zasobów oraz utrzymania zrównoważonego poziomu w zakresie wpływu działalności połowowej na morski ekosystem;
- f) kontrolowanie wniosków o podjęcie tymczasowych wspólnych przedsięwzięć lub założenie wspólnych przedsiębiorstw na warunkach określonych w niniejszej umowie, w szczególności ocena przedstawianych przez Strony projektów podjęcia tymczasowych wspólnych przedsięwzięć lub założenia wspólnych przedsiębiorstw, zgodnie z kryteriami wyszczególnionymi w załączniku do protokołu do niniejszej umowy, oraz kontrolowanie działalności statków w ramach tymczasowych wspólnych przedsięwzięć i wspólnych przedsiębiorstw działających w wyłącznej strefie ekonomicznej Grenlandii;
- g) określanie, w poszczególnych przypadkach, odpowiednich gatunków, warunków i innych parametrów w odniesieniu do połowów naukowo-badawczych;
- h) uzgadnianie środków administracyjnych dotyczących dostępu wspólnotowych statków rybackich do grenlandzkiej WSE i jej zasobów, włącznie z licencjami, ruchem wspólnotowych statków rybackich i raportami połowowymi;
- i) uzgadnianie metod wykorzystania wspólnotowego wsparcia finansowego na zapewnienie odpowiedzialnego rybactwa i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybactwa w grenlandzkiej WSE;
- j) ocena warunków wspólnotowego wsparcia finansowego na realizację grenlandzkiej polityki w dziedzinie rybactwa, jeżeli wsparcie takie jest uzasadnione wynikami wdrażania rocznego i wieloletniego planu, stwierdzonymi przez obie Strony;
- k) wszelkie inne funkcje uzgodnione przez Strony w drodze wzajemnego porozumienia.

2. Wspólny Komitet spotyka się przynajmniej raz w roku, przemiennie we Wspólnocie i w Grenlandii, a posiedzeniu przewodniczy Strona będąca gospodarzem spotkania. Na wniosek jednej ze Stron komitet zbiera się na posiedzeniu specjalnym.

3. Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

ARTYKUŁ 11

Obszar geograficzny obowiązywania umowy

Niniejsza umowa ma zastosowanie, z jednej strony, do terytoriów, na których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach ustanowionych w tym traktacie, oraz do terytorium Grenlandii i grenlandzkiej WSE, z drugiej Strony.

ARTYKUŁ 12

Okres i zakończenie obowiązywania umowy

1. Niniejsza umowa obowiązuje przez okres sześciu lat, począwszy od daty jej wejścia w życie; jeżeli żadna ze Stron nie wypowie umowy zgodnie z ust. 2 i 3, okres jej obowiązywania ulega ona automatycznie przedłużeniu na kolejne sześcioletnie okresy.
2. Każdej ze Stron przysługuje prawo rozwiązania niniejszej umowy, zwłaszcza w przypadku poważnych okoliczności, takich jak degradacja zasobów objętych umową, lub niedopełnienie przez drugą Stronę obowiązku zwalczania nielegalnych, niezgłoszonych i nieuregulowanych połowów.
3. W przypadku rozwiązania umowy z przyczyn określonych w ust. 2, zainteresowana Strona zobowiązana jest przekazać drugiej Stronie pisemne zawiadomienie o zamiarze wycofania się z umowy, przynajmniej na sześć miesięcy przed upływem początkowego okresu lub kolejnego okresu obowiązywania umowy. W przypadku rozwiązania umowy z innych przyczyn, okres wypowiedzenia wynosi dziewięć miesięcy.

ARTYKUŁ 13

Zawieszenie

1. Stosowanie niniejszej umowy może ulec zawieszeniu z inicjatywy jednej z Stron, jeżeli uważa ona, że druga Strona dopuściła się poważnego naruszenia warunków umowy. Strona, która występuje o zawieszenie stosowania umowy, zobowiązana jest zgłosić swój zamiar w formie

pisemnej, co najmniej sześć miesięcy przed planowanym zawieszeniem. Po otrzymaniu takiego powiadomienia, Strony podejmują konsultacje mające na celu polubowne rozstrzygnięcie sporu.

2. Kwota rekompensaty finansowej określonej w art. 7 oraz wielkości dopuszczalnych połowów, o których mowa w art. 5, zostają proporcjonalnie zmniejszone, stosownie do okresu zawieszenia.

ARTYKUŁ 14

Protokół, załącznik oraz dodatki stanowią integralną część niniejszej umowy.

ARTYKUŁ 15

Uchylenie

Umowa w sprawie rybołówstwa z dnia 1 lutego 1985 r. między Wspólnotą Europejską a Grenlandią zostaje niniejszym uchylona i zastąpiona niniejszą umową.

ARTYKUŁ 16

Język i wejście w życie

Niniejsza umowa, sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, wchodzi w życie w dniu wzajemnego przekazania przez Strony powiadomień o zakończeniu odpowiednich procedur związanych z jej przyjęciem.

Protokół
określający wielkości dopuszczalnych połowów
oraz rekompensatę finansową,
zgodnie z Umową partnerską
w sprawie połowów
między Wspólnotą Europejską, z jednej strony,
a rządem Danii
i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony

ARTYKUŁ 1

Okres stosowania i wielkości dopuszczalnych połowów

1. Począwszy od 1 stycznia 2007 r., władze Grenlandii udzielają wspólnotowym statkom rybackim sześcioletniego zezwolenia na prowadzenie działalności połowowej, do poziomu wielkości dopuszczalnych połowów określonych w rozdziale I załącznika, oraz tych ustanowionych zgodnie z ust. 2.

Wspólny komitet może weryfikować poziomy wielkości dopuszczalnych połowów określone w rozdziale I załącznika.

2. Najpóźniej do 1 grudnia 2007 r. oraz do 1 grudnia każdego kolejnego roku, wspólny komitet uzgadnia wielkości dopuszczalnych połowów na następny rok w odniesieniu do gatunków wymienionych w rozdziale I załącznika, uwzględniając przy tym aktualne opinie naukowe, zasadę ostrożności, potrzeby przemysłu rybnego, a zwłaszcza ilości określone w ust. 7 niniejszego artykułu.

W przypadku ustalenia przez wspólny komitet wielkości dopuszczalnych połowów na poziomie niższym niż poziom określony w rozdziale I załącznika, Grenlandia zobowiązana jest zrekompensować je odpowiednimi wielkościami dopuszczalnych połowów w kolejnych latach, lub innymi wielkościami dopuszczalnych połowów w tym samym roku.

Jeżeli strony nie uzgodnią rekompensaty, regulacje finansowe, w tym parametry na potrzeby obliczania kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, zostaną proporcjonalnie dostosowane.

3. Krewetki w ramach kwoty dla Wschodniej Grenlandii można poławiać na obszarach Zachodniej Grenlandii, pod warunkiem dokonania przez przedsiębiorstwa indywidualnych uzgodnień dotyczących przeniesienia kwoty między armatorami z Grenlandii i Wspólnoty Europejskiej. Władze Grenlandii zapewniają wsparcie w podejmowaniu takich uzgodnień. Dopuszczalne ilości przenoszone w ramach kwot na obszarach Zachodniej Grenlandii mogą wynosić maksymalnie 2 000 ton rocznie. Działalność połowowa statków wspólnotowych podlega takim samym warunkom, jak warunki obowiązujące w odniesieniu do licencji wydawanych armatorom grenlandzkim, z zastrzeżeniem postanowień rozdziału III załącznika.

4. Zezwolenia na połowy naukowo-badawcze wydaje się na okres próbny obejmujący maksymalnie sześć miesięcy, zgodnie z załącznikiem.

5. W przypadku, gdy Strony uznają, że działalność naukowo-badawcza przyniosła pozytywne wyniki, władze Grenlandii zobowiązane są przydzielić flocie wspólnotowej 50 % wielkości dopuszczalnych połowów dla nowych gatunków, do końca okresu obowiązywania niniejszego protokołu, natomiast rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2, zostaje odpowiednio zwiększona.
6. Grenlandia może zaproponować Wspólnocie dodatkowe wielkości dopuszczalnych połowów. Jeżeli Wspólnota skorzysta częściowo lub całkowicie z takiej oferty, rekompensata finansowa określona w art. 2 ust. 1 zostanie proporcjonalnie zwiększona. Procedurę stosowaną w przypadku przydziału dodatkowych wielkości dopuszczalnych połowów opisano w załączniku do niniejszego protokołu.
7. Niniejszym ustala się następujące roczne poziomy minimalnych ilości dla utrzymania grenlandzkiej działalności połowowej:

Gatunek (w tonach)	Zasoby zachodnie (NAFO 0/1)	Zasoby wschodnie (ICES XIV/V)
Krab z gatunku snow	4 000	
Dorsz	30 000 ¹	
Karmazyn	2 500	5 000
Halibut niebieski	4 700	4 000
Krewetka	25 000	1 500

8. Grenlandia wydaje licencje statkom wspólnotowym wyłącznie na mocy niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 2

Rekompensata finansowa — Metody dokonywania płatności

1. Rekompensatę finansową Wspólnoty określoną w art. 7 umowy ustala się na kwotę 85 843 464 EUR², na okres przewidziany w art. 1. Do tej kwoty dodaje się rezerwę finansową w wysokości 9 240 000 EUR, z której dokonuje się płatności zgodnie z warunkami określonymi w

¹ Można poławiać na wschodzie i na zachodzie.

² Do kwoty tej dodaje się:
- kwotę opłat armatorów statków, zgodnie z pkt 3 rozdziału II załącznika, wnoszoną bezpośrednio na rzecz Grenlandii, szacowaną się na około 2 000 000 EUR rocznie.

ust. 3 poniżej, za ilości dorsza i gromadnika udostępnione przez Grenlandię poza ilościami wyszczególnionymi w rozdziale I załącznika do niniejszego protokołu.

2. Powyższy ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 1 ust. 2, 5 i 6 oraz art. 6 niniejszego protokołu. Całkowita kwota rekompensaty finansowej wypłacana przez Wspólnotę Europejską nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2, 5 i 6 niniejszego protokołu, w okresie jego stosowania Wspólnota wnosi rekompensatę finansową określoną w powyższym ust. 1 w formie rocznej płatności w kwocie 14 307 244 EUR. W zakresie dotyczącym dorsza i gromadnika, Grenlandia zobowiązana jest corocznie zgłaszać władzom Wspólnoty ilości dorsza i gromadnika przeznaczone do połowu poza ilościami wskazanymi w rozdziale I załącznika do niniejszego protokołu. Płatność Wspólnoty za te dodatkowe ilości wynosi 17,5 % wartości przy pierwszym wyładunku, czyli 1 800 EUR za tonę dorsza i 100 EUR za tonę gromadnika, odliczając opłaty wnoszone przez armatorów, przy czym maksymalna płatność w skali roku wynosi 1 540 000 EUR dla obu gatunków. Niewykorzystaną część omawianej rezerwy na dany rok można przenieść na uregulowanie wobec Grenlandii zobowiązań wynikających z udostępnienia dodatkowych ilości dorsza i gromadnika do połowów w dwóch kolejnych latach.

4. Wspólnota zobowiązana jest wpłacić roczną kwotę rekompensaty finansowej w pierwszym roku najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r., w kolejnych latach do 1 marca, natomiast roczną kwotę rezerwy finansowej dla dorsza i gromadnika zobowiązana jest uiścić w tych samych terminach lub możliwie jak najszybciej po otrzymaniu powiadomienia o udostępnieniu danych ilości.

5. Z zastrzeżeniem postanowień art. 4 niniejszego protokołu, władzom Grenlandii przysługuje całkowita dowolność w wykorzystaniu rekompensaty finansowej i rezerwy, z wyjątkiem rocznych kwot w wysokości 500 000 EUR i 100 000 EUR, które są odpowiednio wykorzystywane na działalność Grenlandzkiego Instytutu Zasobów Naturalnych oraz na szkolenia dla urzędników z sektora rybactwa, natomiast w 2007 r. kwota w wysokości 187 022 EUR zostanie przeznaczona na badania na potrzeby planu zarządzania zasobami dorsza.

6. Rekompensata finansowa jest wpłacana na konto skarbu państwa, otwarte w instytucji finansowej wskazanej przez władze Grenlandii.

ARTYKUŁ 3

Zawieszenie i weryfikacja płatności rekompensaty finansowej w nadzwyczajnych okolicznościach

1. W przypadku, gdy poważne okoliczności, inne niż zjawiska naturalne, uniemożliwiają prowadzenie działalności połowowej w grenlandzkiej WSE, Wspólnota Europejska może wstrzymać płatność rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, po konsultacjach między Stronami, o ile jest to możliwe, oraz pod warunkiem, że wniosła wszelkie kwoty należne do dnia zawieszenia.
2. Płatność rekompensaty finansowej wznawia się, gdy po wspólnych konsultacjach Strony zgodnie stwierdzą ustanie okoliczności, które wywołały wstrzymanie działalności połowowej.
3. Ważność licencji przyznanych statkom wspólnotowym na mocy art. 5 umowy zostaje przedłużona o czas odpowiadający okresowi zawieszenia połowów.

ARTYKUŁ 4

Wspieranie odpowiedzialnego rybactwa na wodach grenlandzkiej WSE

1. Co roku, z rekompensaty finansowej określonej w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu przeznaczana jest kwota w wysokości 3 261 449 EUR (jedynie w roku 2007 kwota 3 224 244 EUR) na doskonalenie i realizację sektorowej polityki rybactwa w Grenlandii, ukierunkowanej na zapewnienie odpowiedzialnego rybactwa w grenlandzkiej WSE. Rekompensata ta jest przeznaczana na finansowanie celów ustalonych za porozumieniem Stron i realizowanych w programie rocznym i wieloletnim.
2. Do celów ust. 1, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego protokołu i nie później niż trzy miesiące po tym, wspólny komitet uzgodni wieloletni program sektorowy oraz szczegółowe przepisy wykonawcze, obejmujące w szczególności:

- a) roczne i wieloletnie wytyczne dotyczące wykorzystania części rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1;
 - b) roczne i wieloletnie cele ukierunkowane na kontynuację odpowiedzialnego rybactwa i utrzymanie zrównoważonych połowów, z uwzględnieniem priorytetów określonych przez Grenlandię w jej krajowej polityce rybactwa i innych obszarach polityki związanych z rozwojem odpowiedzialnego rybactwa i utrzymaniem zrównoważonych połowów oraz mających wpływ na te czynniki;
 - c) kryteria i procedury, jakie należy stosować w celu oceny wyników w skali roku.
3. Wszystkie zmiany w wieloletnim programie sektorowym wymagają zatwierdzenia przez obie Strony w ramach Wspólnego Komitetu.
4. Co roku Grenlandia przeznacza część rekompensaty finansowej określonej w ust. 1 na cele związane z wdrażaniem wieloletniego programu. W pierwszym roku stosowania protokołu, fakt ten zostanie zgłoszony Wspólnocie wraz ze zgłoszeniem na następny rok. W każdym następnym roku Grenlandia zobowiązana jest informować Wspólnotę o przeznaczeniu danej części rekompensaty finansowej najpóźniej do dnia 1 grudnia poprzedniego roku.
5. W przypadku, gdy zezwala na to coroczna ocena postępów we wdrażaniu wieloletniego programu sektorowego, Wspólnota Europejska, za zgodą Wspólnego Komitetu, może wystąpić o zmianę rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 5

Spory — Zawieszenie stosowania protokołu

1. Wszelkie spory między Stronami, dotyczące wykładni postanowień niniejszego protokołu oraz jego stosowania, są przedmiotem konsultacji między Stronami w ramach Wspólnego Komitetu, zwołanego w trybie nadzwyczajnym, jeżeli zachodzi taka konieczność.

2. Bez uszczerbku dla art. 6 niniejszego protokołu, stosowanie protokołu może zostać zawieszone z inicjatywy jednej ze Stron, jeżeli uważa ona, że druga Strona dopuściła się poważnego naruszenia zobowiązań z niego wynikających, natomiast konsultacje przeprowadzone w ramach Wspólnego Komitetu na mocy ust. 1 nie doprowadziły do polubownego rozstrzygnięcia sporu.
3. Zainteresowana Strona zobowiązana jest powiadomić o swoim zamiarze zawieszenia stosowania protokołu w formie pisemnej, co najmniej trzy miesiące przed datą, z którą zawieszenie ma wejść w życie.
4. W przypadku zawieszenia, Strony nadal prowadzą konsultacje w celu polubownego rozstrzygnięcia sporu. Z chwilą znalezienia takiego rozwiązania wznawia się stosowanie protokołu, natomiast kwotę rekompensaty finansowej i wielkości dopuszczalne połowów zmniejsza się proporcjonalnie, *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszone.

ARTYKUŁ 6

Zawieszenie stosowania protokołu ze względu na brak płatności

W przypadku niewywiązania się Wspólnoty z płatności przewidzianych w art. 2 niniejszego protokołu, jego stosowanie może zostać zawieszone na następujących warunkach:

- a) Właściwe organy Grenlandii powiadamiają władze Wspólnoty o braku płatności. Władze Wspólnoty we właściwy sposób sprawdzają te informacje oraz, w razie konieczności, dokonują płatności w nieprzekraczalnym terminie 30 dni roboczych, licząc od daty otrzymania powiadomienia.
- b) W przypadku braku płatności i braku odpowiedniego uzasadnienia niewniesienia płatności w terminie przewidzianym w ust. 2, właściwe organy Grenlandii mają prawo zawiesić stosowanie protokołu. Niezwłocznie powiadamiają o takich działaniach władze Wspólnoty.
- c) Stosowanie protokołu wznawia się z chwilą dokonania przedmiotowej płatności.

ARTYKUŁ 7

Przegląd śródkresowy

W przypadku, gdy w 2009 r. jedna ze Stron wystąpi ze stosownym wnioskiem, stosowanie art. 1, 2 i 4 niniejszego protokołu zostaje poddane przeglądowi przed dniem 1 grudnia tego roku. Przy tej okazji, Strony mogą podjąć wspólnie decyzję o zmianie niniejszego protokołu, zwłaszcza w odniesieniu do orientacyjnych kwot określonych w rozdziale I załącznika, regulacji finansowych oraz postanowień art. 4.

ARTYKUŁ 8

Wejście w życie

Niniejszy protokół wraz z załącznikiem stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

ZAŁĄCZNIK**WARUNKI DOTYCZĄCE DZIAŁALNOŚCI POŁOWOWEJ WSPÓLNOTOWYCH STATKÓW
W GRENLANDZKIEJ WSE****ROZDZIAŁ I****ORIENTACYJNE WIELKOŚCI DOPUSZCZALNYCH POŁOWÓW
NA LATA 2007–2012 ORAZ PRZYŁOWY****1. Wielkości dopuszczalne połowów przyznane przez Grenlandię:**

Gatunek	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Dorsz (NAFO 0/1) ¹	1 000	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500
Karmazyn mentela (ICES XIV/V) ²	10 838	8 000	8 000	8 000	8 000	8 000
Halibut niebieski (NAFO 0/1) – na południe od 68°	2 500	2 500	2 500	2 500	2 500	2 500
Halibut niebieski (ICES XIV/V) ³	7 500	7 500	7 500	7 500	7 500	7 500
Krewetka (NAFO 0/1)	4 000	4 000	4 000	4 000	4 000	4 000
Krewetka (ICES XIV/V)	7 000	7 000	7 000	7 000	7 000	7 000
Halibut atlantycki (NAFO 0/1)	200	200	200	200	200	200
Halibut atlantycki (ICES XIV/V) ⁴	1200	1200	1200	1200	1200	1200
Gromadnik (ICES XIV/V)	55 000 ⁵	55 000 ⁵	55 000 ⁵	55 000 ⁵	55 000 ⁵	55 000 ⁵
Krab z gatunku snow (NAFO 0/1)	500	500	500	500	500	500
Przyłowy (NAFO 0/1) ⁶	2 600	2 300	2 300	2 300	2 300	2 300

¹ W przypadku odnowienia zasobu, Wspólnota może dokonywać połowów do pm ton, przy odpowiednim wzroście części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 protokołu. Połowy kwoty na 2007 r. mogą być dokonywane od 1. czerwca. Połowy mogą być prowadzone na wschodzie lub na zachodzie.

² Połowy mogą być prowadzone na wschodzie lub na zachodzie. Połowy przy użyciu włoka pelagicznego.

³ Ta liczba może zostać zweryfikowana w związku z porozumieniem dotyczącym rozdziału wielkości dopuszczalnych połowów między kraje nadbrzeżne. Zarządzanie połowami polega na ograniczeniu liczby statków prowadzących połowy jednocześnie.

⁴ 1 000 ton do połowu przez nie więcej niż 6 wspólnotowych takłowców przydennych, prowadzących połowy halibuta atlantyckiego i zbliżonych gatunków. Warunki połowu dla takłowców przydennych podlegają uzgodnieniom w ramach Wspólnego Komitetu.

⁵ Jeżeli połów jest możliwy, połowy Wspólnoty mogą sięgać 7,7% całkowitych dopuszczalnych połowów gromadnika na dany sezon, począwszy od 20 czerwca do 30 kwietnia następnego roku, przy odpowiednim wzroście części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 protokołu.

⁶ Przyłowy definiuje się jako połów gatunków spoza docelowych gatunków wyszczególnionych w licencji dla danego statku. Skład przyłowów podlega corocznej weryfikacji w ramach Wspólnego Komitetu. Połowy mogą być prowadzone na wschodzie lub na zachodzie.

2. Limity dla przyłowów

Wspólnotowe statki rybackie prowadzące połowy w grenlandzkiej WSE zobowiązane są do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących przyłowów, zarówno w stosunku do gatunków objętych regulacjami jak i tych, które im nie podlegają. Ponadto, w grenlandzkiej WSE zakazuje się odrzutów gatunków objętych regulacjami.

Przyłowy definiuje się jako połów gatunków spoza docelowych gatunków wyszczególnionych w licencji dla danego statku.

Zezwolenie na maksymalne ilości przyłowów wydaje się wraz z licencją dla gatunków docelowych. Maksymalne ilości każdego gatunku, który podlega regulacjom i może być poławiany w ramach przyłowów będą wskazywane w licencji.

Przyłowy gatunków objętych regulacjami będą odliczane od rezerwy dla przyłowów, utworzonej w ramach wielkości dopuszczalnych połowów przydzielonych Wspólnocie dla odpowiednich gatunków. Przyłowy gatunków niepodlegających regulacjom będą odliczane od rezerwy dla przyłowów przydzielonej Wspólnocie dla tych gatunków.

Przyłowy nie podlegają opłacie licencyjnej. Jednak w przypadku przekroczenia przez wspólnotowe statki rybackie maksymalnej dopuszczalnej ilości dla przyłowu gatunków podlegających regulacjom, nakładana jest kara wynosząca trzykrotność normalnej opłaty licencyjnej dla danego gatunku, w odniesieniu do ilości przekraczającej maksymalny dopuszczalny przyłów.

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI I WYDAWANIE LICENCJI

1. Licencję na prowadzenie połowów w grenlandzkiej WSE mogą otrzymać jedynie zakwalifikowane statki.

2. Aby statek został zakwalifikowany, armatora, kapitana, ani samego statku nie mogą dotyczyć zakazy prowadzenia działalności połowowej w grenlandzkiej WSE. W chwili ubiegania się o licencję, armator, kapitan oraz statek muszą spełniać wszelkie wcześniejsze wymogi władz Grenlandii, związane z działalnością połowową prowadzoną przez nich dotychczas w Grenlandii lub w grenlandzkiej WSE, na mocy zawartych ze Wspólnotą porozumień w sprawie połowów.

3. Formalności związane ze składaniem wniosków i wydawaniem licencji określono w uzgodnieniach administracyjnych w dodatku 1.

ROZDZIAŁ III

STREFY POŁOWÓW

Połowy można prowadzić w strefie połowów określonej jako wyłączna strefa ekonomiczna Grenlandii, stosownie do rozporządzenia nr 1020 z dnia 20 października 2004 r., zgodnie z Dekretem królewskim nr 1005 z dnia 15 października 2004 r. o wejściu w życie ustawy o wyłącznych strefach ekonomicznych Grenlandii, wprowadzającym w życie ustawę nr 411 z dnia 22 maja 1996 r. w sprawie wyłącznych stref ekonomicznych.

Zgodnie z § 7 sekcja 2 ustawy nr 18 z dnia 31 października 1996 r. w sprawie rybactwa, przyjętej przez grenlandzki Landsting, ostatnio zmienionej ustawą Landstingu nr 28 z dnia 18 grudnia 2003 r., połowy można prowadzić w odległości przynajmniej 12 mil morskich od linii podstawowej, o ile inne szczególne przepisy nie przewidują inaczej.

Linie podstawowe definiuje się zgodnie z dekretem królewskim nr 1004 z dnia 15 października 2004 r. w sprawie zmiany dekretu królewskiego o wyznaczeniu granic wód terytorialnych Grenlandii.

ROZDZIAŁ IV

DODATKOWE WIELKOŚCI DOPUSZCZALNYCH POŁOWÓW

Władze Grenlandii proponują władzom Wspólnoty dodatkowe wielkości dopuszczalnych połowów określone w art. 7 umowy zgodnie z art. 1 ust. 6 protokołu.

Władze Wspólnoty zobowiązane są odpowiedzieć władzom Grenlandii na ich propozycję najpóźniej w ciągu 6 tygodni od jej otrzymania. Jeżeli władze Wspólnoty nie przyjmą propozycji lub nie udzielą odpowiedzi w ciągu 6 tygodni, władze Grenlandii mogą zaoferować dodatkowe wielkości dopuszczalne połowów innym Stronom.

ROZDZIAŁ V

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE RAPORTÓW POŁOWOWYCH, TECHNICZNYCH ŚRODKÓW OCHRONY I SYSTEMU OBSERWACJI

1. Wspólnotowe statki rybackie muszą być wyposażone w zestaw odpowiednich przepisów ustawodawstwa grenlandzkiego w języku angielskim, dotyczących wymogów w zakresie raportów połowowych, technicznych środków ochrony i systemu obserwacji.
2. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego zobowiązany jest prowadzić na pokładzie dziennik połowowy, w którym odnotowuje wszystkie czynności zgodnie z przepisami grenlandzkimi.
3. Działalność połowową prowadzi się z zastosowaniem technicznych środków ochrony, wymaganych na mocy obowiązujących przepisów grenlandzkich.
4. Działalność połowowa w grenlandzkiej WSE objęta jest systemem obserwacji, przewidzianym w prawie Grenlandii. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego zobowiązany jest współpracować z władzami Grenlandii w zakresie dotyczącym zaokrętowania obserwatorów w portach wyznaczonych przez władze Grenlandii.

ROZDZIAŁ VI

SYSTEM MONITOROWANIA STATKÓW (VMS)

Warunki dotyczące VMS określono w dodatku 2.

ROZDZIAŁ VII

TYMCZASOWE WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIA

Warunki dotyczące dostępu do zasobów dla wspólnych tymczasowych przedsięwzięć określono w dodatku 3.

ROZDZIAŁ VIII

POŁOWY NAUKOWO-BADAWCZE

Warunki dotyczące połowów naukowo-badawczych określono w dodatku 4.

ROZDZIAŁ IX

MONITOROWANIE

W przypadku, gdy właściwe organy stwierdzą naruszenie prawa Grenlandii przez kapitana wspólnotowego statku rybackiego, zobowiązane są niezwłocznie wysłać stosowne zawiadomienie do Komisji Europejskiej oraz państwa członkowskiego bandery. W zawiadomieniu podaje się nazwę statku, numer rejestru, sygnał wywoławczy oraz nazwy/nazwiska armatorów i nazwisko kapitana statku. Ponadto w zawiadomieniu należy opisać okoliczności, które doprowadziły do naruszenia, oraz określić nałożone kary.

Komisja dostarcza władzom Grenlandii wykaz właściwych organów w państwach członkowskich oraz zobowiązana jest ten wykaz regularnie aktualizować.

DODATKI

1. Uzgodnienia administracyjne w sprawie licencji. Warunki dokonywania połowów przez statki wspólnotowe na wodach grenlandzkiej WSE.
2. Warunki dotyczące satelitarnego systemu monitorowania ruchu statków rybackich.
3. Warunki dotyczące tymczasowych wspólnych przedsięwzięć.
4. Szczegóły dotyczące prowadzenia połowów naukowo-badawczych.

UZGODNIENIA ADMINISTRACYJNE W SPRAWIE LICENCJI
MIĘDZY KOMISJĄ EUROPEJSKĄ, RZĄDEM DANII
ORAZ RZĄDEM LOKALNYM GRENLANDII

Warunki prowadzenia połowów
przez statki wspólnotowe w WSE Grenlandii

A. Formalności związane z wnioskami o licencje oraz ich wydawaniem

1. Armatorzy wspólnotowych statków rybackich lub ich agenci, którzy chcieliby skorzystać z wielkości dopuszczalnych połowów na mocy niniejszej umowy, zobowiązani są najpóźniej do dnia 1 grudnia przed danym rokiem połowowym przekazać Komisji w formie elektronicznej, za pośrednictwem władz krajowych, wykaz takich statków, zawierający dane określone w załączonym formularzu wniosku. Władze Wspólnoty niezwłocznie przekazują te wykazy władzom Grenlandii. Wszelkie zmiany należy zgłaszać wcześniej, zgodnie z niniejszą procedurą.

Najpóźniej do dnia 1 marca lub trzydzieści dni przed rozpoczęciem rejsu połowowego, armatorzy statków wspólnotowych lub ich agenci przedstawiają władzom Wspólnoty, za pośrednictwem władz krajowych, wnioski dla każdego statku, który zamierza dokonywać połowów na mocy umowy. Wnioski sporządza się na formularzach przygotowanych do tego celu przez Grenlandię, których wzory załączono. Do każdego wniosku o licencję połowową dołączany jest dowód wniesienia opłaty na okres ważności licencji. Opłaty obejmują wszystkie należności krajowe i lokalne związane z dostępem do działalności połowowej, oraz opłaty za przelewy bankowe. W przypadku, gdy statek nie uiści opłaty za przelew bankowy, kwotę tę będzie zobowiązany wnieść wraz z kolejnym wnioskiem o wydanie licencji, co będzie warunkiem wstępnym do wydania takiej nowej licencji. Władze Grenlandii pobierają opłatę administracyjną w wysokości jednego procenta opłaty licencyjnej.

Armator lub agent kilku statków wspólnotowych może złożyć wniosek zbiorowy o wydanie licencji, z zastrzeżeniem, że statki te pływają pod banderą tego samego państwa członkowskiego. Na każdej licencji wydanej w ramach zbiorowego wniosku znajduje się

informacja o łącznej liczbie egzemplarzy, za którą uiszczono opłatę licencyjną, oraz przypis: „maksymalna ilość do podziału między statki ... (nazwa każdego statku wymienionego w zbiorowym wniosku)”.

Do zbiorowego wniosku musi zostać załączony plan połowów, z podaniem docelowej ilości dla każdego statku. Wszelkie zmiany w planie połowów muszą zostać zgłoszone władzom Grenlandii przynajmniej na 3 dni przed wprowadzeniem zmiany, z kopią dla Komisji Europejskiej i władz krajowych.

Władze Wspólnoty przedstawiają władzom Grenlandii (zbiorowy) wniosek o wydanie licencji dla każdego statku, który zamierza prowadzić działalność połowową na mocy umowy.

Władze Grenlandii mogą zawiesić wydaną licencję lub mogą nie wydać nowej licencji, jeżeli statek wspólnotowy nie spełnił wymogów związanych z przekazaniem władzom Grenlandii odpowiednich kart z dziennika połowowego i deklaracji wyładunkowych, stosownie do uzgodnień dotyczących raportów połowowych.

2. Przed wejściem w życie uzgodnień administracyjnych, władze Grenlandii przekazują wszelkie informacje dotyczące kont bankowych, na które należy wносить opłaty licencyjne.
3. Licencje są wydawane dla określonych statków i nie mogą być przenoszone — z zastrzeżeniem postanowień ust. 4. Na licencjach jest wskazana dozwolona maksymalna ilość, którą dany statek może złowić i zatrzymać na pokładzie. Zmiana maksymalnej ilości wskazanej w licencji wymaga złożenia nowego wniosku. Jeśli statek przypadkowo przekroczy maksymalną ilość wskazaną w licencji, uiszcza opłatę za ilość przekraczającą ilość maksymalną, o której mowa. Statek taki nie uzyska nowej licencji do chwili uiszczenia opłaty za ilość przekraczającą ilość maksymalną. Wysokość tej opłaty oblicza się według części B 2, a uzyskaną kwotę mnoży się przez trzy.
4. Jednakże w przypadku siły wyższej i na wniosek Komisji Wspólnot Europejskich, licencja statku może zostać zastąpiona nową licencją dla innego statku, o cechach podobnych do cech zastępowanego statku. Nowa licencja zawiera:

— datę wydania,

– informację, że unieważnia ona i zastępuje licencję poprzedniego statku.

5. Urząd rybackstwa Grenlandii przekazuje licencje Komisji Wspólnot Europejskich w terminie piętnastu dni roboczych od daty otrzymania wniosku.
6. Oryginał licencji lub kopia musi być przez cały czas przechowywana na pokładzie statku i okazywana na każde żądanie właściwych organów grenlandzkich.

B. WAŻNOŚĆ LICENCJI I OPŁATA LICENCYJNA

1. Licencja jest ważna od dnia jej wystawienia do końca roku kalendarzowego, w którym została wydana. Licencję wydaje się w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania wniosku, po uiszczeniu wymaganej rocznej opłaty licencyjnej dla każdego statku.

W zakresie dotyczącym połowów gromadnika, licencje wystawiane są od dnia 20 czerwca do dnia 31 grudnia i od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia.

W przypadku, gdy do początku roku połowowego nie zostanie przyjęte prawodawstwo wspólnotowe ustalające wielkości dopuszczalne połowów dla statków Wspólnoty na dany rok, wspólnotowe statki rybackie posiadające zezwolenie na dzień 31 grudnia poprzedniego roku połowowego mogą kontynuować swoją działalność na podstawie tej samej licencji w roku, na który nie przyjęto przepisów, z zastrzeżeniem, że zezwala na to opinia naukowa. Dopuszczalne będzie tymczasowe wykorzystanie 1/12 kwoty miesięcznie, pod warunkiem uiszczenia za tę kwotę obowiązującej opłaty licencyjnej. Tymczasowa kwota może zostać dostosowana ze względu na opinię naukową oraz warunki panujące na konkretnym łowisku.

2. Opłaty licencyjne wynoszą 5 % przeliczonej ceny, która jest następująca:

Gatunek	Cena za tonę żywej wagi
Dorsz	1800
Karmazyn	1053
Halibut niebieski	2571
Krewetka	1600
Halibut atlantycki ¹	4348
Gromadnik	100
Krab z gatunku snow	2410

3. Opłaty licencyjne wynoszą:

Gatunek	EUR za tonę
Dorsz	90
Karmazyn	53
Halibut niebieski	129
Krewetka	80
Halibut atlantycki ²	217
Gromadnik	5
Krab z gatunku snow	120

Całkowita opłata licencyjna (dozwolona maksymalna ilość połowów pomnożona przez cenę za tonę) zostaje powiększona o grenlandzką opłatę administracyjną w wysokości jednego procent opłaty licencyjnej.

Jeżeli dozwolona ilość maksymalna nie zostaje wykorzystana, armator statku nie otrzymuje zwrotu opłaty odpowiadającej tej dozwolonej ilości maksymalnej.

¹ Halibut atlantycki i gatunki pokrewne: 3 000 EUR.

² Opłata licencyjna za halibuta atlantyckiego i gatunki pokrewne: 150 EUR za tonę.

**WNIOSEK O WYDANIE LICENCJI POŁOWOWEJ NA WODY GRENLANDZKIEJ
WYŁĄCZNEJ STREFY EKONOMICZNEJ**

1	Przynależność państwowa	
2	Nazwa statku	
3	Numer rejestru wspólnotowej floty rybackiej	
4	Litery i cyfry oznakowania zewnętrznego	
5	Port rejestracji	
6	Radiowy sygnał wywoławczy	
7	Numer Inmarsat (telefon, faks, adres poczty elektronicznej) ¹	
8	Rok budowy	
9	Rodzaj statku	
10	Rodzaj sprzętu połowowego	
11	Gatunki, dla których statek jest przeznaczony + ilość	
12	Obszar połowowy (ICES/NAFO)	
13	Okres ważności licencji	
14	Armatorzy, adres, telefon, faks, adres poczty elektronicznej	
15	Operator statku	
16	Nazwisko kapitana	
17	Liczba członków załogi	
18	Moc silnika (kW)	
19	Długość (LOA)	
20	Tonaż w GT	
21	Przedstawiciel w Grenlandii, nazwa i adres	
22	Adres, pod który należy wysłać licencję, faks	Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rybactwa, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruksela, faks + 32 2 2962338

¹ Może zostać przekazany, jeśli wniosek został zatwierdzony.

Dodatek 2

WARUNKI ZWIĄZANE Z SATELITARNYM MONITOROWANIEM RUCHU
STATKÓW RYBACKICH

1. Monitorowaniem satelitarnym objęte są statki rybackie Stron znajdujące się na wodach drugiej Strony.

Statki rybackie monitoruje ośrodek monitorowania rybactwa (FMC) państwa bandery, kiedy znajdują się na wodach podlegających jurysdykcji drugiej Strony.

2. Do celów satelitarnego monitorowania, Strony przekazują sobie wzajemnie dokładne współrzędne szerokości i długości geograficznej, które określają wody podlegające ich jurysdykcji. Współrzędne te nie naruszają innych roszczeń i stanowisk Stron. Dane będą przekazywane w formacie elektronicznym, wyrażone w stopniach dziesiętnych (WGS 84).
3. Elementy oprogramowania i sprzętu systemu monitorowania statków powinny być zabezpieczone przed interwencją z zewnątrz, tj. powinny uniemożliwiać wprowadzenie lub wysłanie nieprawdziwych informacji dotyczących położenia oraz ich ręczną zmianę. System powinien być całkowicie zautomatyzowany i zawsze w pełni sprawny, niezależnie od warunków środowiskowych i klimatycznych. Zakazuje się niszczenia, uszkodzania, unieruchamiania lub innej ingerencji w system monitorowania satelitarnego.

Kapitanowie statków zobowiązani są w szczególności zagwarantować, aby:

- dane nie zostały w żaden sposób zmienione,
- działanie anteny lub anten podłączonych do satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie było w żaden sposób zakłócanie;
- nie występowały przerwy w zasilaniu satelitarnych urządzeń lokacyjnych; i
- satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie usunięto ze statku.

Statkom rybackim Wspólnoty zakazuje się wpływania na wody grenlandzkiej WSE, jeżeli nie są wyposażone w sprawne satelitarne urządzenie lokacyjne. Władze Grenlandii mają prawo

zawiesić ze skutkiem natychmiastowym licencję wspólnotowego statku rybackiego, który wpływa na wody grenlandzkiej WSE bez sprawnych satelitarnych urządzeń lokacyjnych. Władze Grenlandii zobowiązane są niezwłocznie zawiadomić o tym fakcie dany statek. Zobowiązane są również powiadomić o tym niezwłocznie Komisję Europejską oraz państwo członkowskie bandery.

4. Pozycja statków określana jest z marginesem błędu nie większym niż 500 m i przedziałem ufności 99 %.
5. W przypadku, gdy statek podlegający monitorowaniu drogą satelitarną wpływa na wody podlegające jurysdykcji drugiej Strony, lub je opuszcza, państwo bandery przesyła do odpowiedniego ośrodka monitorowania rybactwa (FMC) drugiej Strony wiadomość o wejściu lub wyjściu, zgodnie z opisem przedstawionym w załączniku. Wiadomości te przesyła się niezwłocznie, co godzinę, na podstawie poprzedniego raportu o pozycji. Ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery monitoruje statek znajdujący się na wodach podlegających jurysdykcji drugiej strony z częstotliwością co godzinę, lub częściej, zgodnie z życzeniem Stron.
6. Po wpłynięciu statku na wody podlegające jurysdykcji drugiej Strony, ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery niezwłocznie rozpoczyna przysyłanie raportów o pozycji statku do ośrodka monitorowania rybactwa drugiej Strony, w odstępach nie dłuższych niż dwie godziny. Wiadomości te będą uważane za raporty o pozycji, zgodnie z opisem zawartym w załączniku.
7. Statkom znajdującym się na wodach podlegających jurysdykcji drugiej Strony zakazuje się wyłączania satelitarnych urządzeń lokacyjnych.

Jeżeli satelitarne urządzenie lokacyjne wysyła co godzinę raport z tym samym położeniem geograficznym przez ponad 4 godziny, można wysłać raport o pozycji z kodem „ACN”, zgodnie z opisem w załączniku. Takie raporty o pozycji można wysyłać raz na 12 godzin. Wysyłanie raportów o pozycji co godzinę wznawia się w ciągu niespełna 1 godziny po zmianie pozycji.

8. Wiadomości, o których mowa w pkt 5, 6 i 7 są przekazywane drogą elektroniczną, w formie X 25 lub z zastosowaniem innych bezpiecznych protokołów, z zastrzeżeniem uprzednich uzgodnień między odpowiednimi ośrodkami monitorowania rybactwa.

X 25 należy zastąpić HTTPS lub innymi bezpiecznymi protokołami niezwłocznie po podjęciu przez NEAFC decyzji o takiej zmianie.

9. W przypadku awarii lub usterki satelitarnych urządzeń lokacyjnych zainstalowanych na pokładzie statku, kapitan statku przesyła do ośrodka monitorowania rybactwa państwa bandery informacje, w czasie określonym w pkt 7. W tych okolicznościach, przez cały czas pozostawania statku na wodach podlegających jurysdykcji drugiej strony należy wysłać przynajmniej 1 raport o pozycji na 4 godziny. Ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery niezwłocznie przesyła takie wiadomości do ośrodka monitorowania rybactwa drugiej Strony.

Niesprawny sprzęt należy naprawić lub wymienić przed wyruszeniem statku w kolejny rejs połowowy.

Wyjątki dopuszcza się w sytuacjach, gdy oczywiste jest, że naprawa lub wymiana urządzeń jest niemożliwa z przyczyn niezależnych od kapitana lub armatora statku.

10. Ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery monitoruje ruch swoich statków na wodach podlegających jurysdykcji drugiej Strony. W przypadku, gdy monitorowanie statków nie odbywa się zgodnie z ustalonymi zasadami, niezwłocznie należy poinformować o tym fakcie ośrodek monitorowania rybactwa drugiej Strony.
11. Jeżeli ośrodek monitorowania rybactwa ustali, że druga Strona nie przekazuje informacji, o których mowa w pkt 5, 6 i 7, niezwłocznie informuje o tym tę drugą Stronę.

Przechowywane wiadomości są przekazywane niezwłocznie po ponownym nawiązaniu łączności elektronicznej między odpowiednimi ośrodkami monitorowania rybactwa.

Awaryjne systemy łączności między ośrodkami monitorowania rybactwa nie mają wpływu na działania statków.

12. Danych przekazywanych do wiadomości zgodnie z niniejszą umową w żadnym wypadku nie można udostępniać organom innym niż organy ds. kontrolowania i monitorowania, w sposób, który umożliwiałby identyfikację pojedynczego statku.
13. Ośrodkami monitorowania rybactwa Wspólnot Europejskich na potrzeby przekazywania Grenlandii przez Wspólnotę Europejską wiadomości i raportów zgodnie z pkt 5, 6 i 7 są ośrodki monitorowania rybactwa państwa bandery. Do celów przekazywania takich raportów i wiadomości Wspólnocie Europejskiej przez Grenlandię, ośrodkiem monitorowania rybactwa ze strony Wspólnot Europejskich jest ośrodek monitorowania rybactwa państwa członkowskiego, na którego wodach znajduje się lub znajdował określony statek. Ośrodek monitorowania rybactwa Grenlandii znajduje się w jednostce kontroli Dyrekcji Rybactwa (Grenlandzki Urząd Kontroli Licencji Połowowych) w Nuuk.
14. Strony wymieniają informacje o adresach i specyfikacjach wykorzystywanych na potrzeby elektronicznej łączności między ich ośrodkami monitorowania rybactwa, zgodnie z pkt 5, 6 i 7. Informacje takie zawierają możliwie jak najwięcej danych, takich jak nazwiska, numery telefonów i adresy poczty elektronicznej, które mogą być przydatne do ogólnej komunikacji między ośrodkami monitorowania rybactwa Stron.
15. Jeżeli na wodach podlegających jurysdykcji jednej ze Stron zostanie zauważony statek określony w pkt 1, pływający pod banderą drugiej Strony, prowadzący lub zamierzający prowadzić połowy, lecz niewyposażony w satelitarne urządzenie lokacyjne oraz niezgłoszony do wiadomości Strony, której jurysdykcji podlegają dane wody, może on otrzymać polecenie opuszczenia wód tej Strony. Strony uzgadniają procedury dotyczące wymiany informacji w celu ustalenia, jakie są faktyczne powody braku takich wiadomości. Wymiana informacji ma na celu zapobieżenie nieuzasadnionemu wykluczeniu statku.
16. Wielokrotne niedopełnienie przewidzianych niniejszym wymogów może zostać uznane za poważne naruszenie.
17. Strony dokonują przeglądu niniejszych warunków w miarę potrzeb.

Przekazywanie wiadomości VMS ośrodkowi monitorowania rybactwa drugiej Strony

1) Wiadomość o wejściu („ENTRY”)

Dane:	Kod pola	Obowiązkowo / Fakultatywnie	Uwagi:
Początek zapisu	SR	M	Dane dotyczące systemu; wskazują początek zapisu
Adresat	AD	M	Dane dotyczące wiadomości; odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	M	Dane dotyczące wiadomości; nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Numer zapisu	RN	O	Dane dotyczące wiadomości; numer seryjny zapisu w danym roku
Data zapisu	RD	O	Dane dotyczące wiadomości; data przekazu
Godzina zapisu	RT	O	Dane dotyczące wiadomości; godzina przekazu
Typ wiadomości	TM	M	Dane dotyczące wiadomości; typ wiadomości; „ENT”
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	M	Dane statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny	IR	M	Dane statku. Niepowtarzalny numer statku Strony Umawiającej się – kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane statku; numer znajdujący się na burcie statku
Szerokość geograficzna	LT	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Długość geograficzna	LG	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Prędkość	SP	M	Dane dotyczące pozycji statku; prędkość statku w dziesiętnych węzła
Kurs	CO	M	Dane dotyczące pozycji statku; kurs statku w 360 ° skali
Data	DA	M	Dane dotyczące pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	M	Dane dotyczące pozycji statku – godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	M	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec zapisu

2) Wiadomość/raport o pozycji („POSITION”)

Dane:	Kod pola	Obowiązkowo/ Fakultatywnie	Uwagi:
Początek zapisu	SR	M	Dane dotyczące systemu; wskazują początek zapisu
Adresat	AD	M	Dane dotyczące wiadomości; odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	M	Dane dotyczące wiadomości; nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Numer zapisu	RN	O	Dane dotyczące wiadomości; numer seryjny zapisu w danym roku
Data zapisu	RD	O	Dane dotyczące wiadomości; data przekazu
Godzina zapisu	RT	O	Dane dotyczące wiadomości; godzina przekazu
Typ wiadomości	TM	M	Dane dotyczące wiadomości; typ wiadomości „POS” ¹
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	M	Dane statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny	IR	M	Dane statku. Niepowtarzalny numer statku Strony Umawiającej się – kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane statku; numer znajdujący się na burcie statku
Szerokość geograficzna	LT	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Długość geograficzna	LG	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Kod działalności	AC	O ²	Dane dotyczące pozycji statku; „ANC” wskazuje ograniczony tryb przekazywania raportów
Prędkość	SP	M	Dane dotyczące pozycji statku; prędkość statku w dziesiętnych węzła
Kurs	CO	M	Dane dotyczące pozycji statku; kurs statku w 360 ° skali
Data	DA	M	Dane dotyczące pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	M	Dane dotyczące pozycji statku – godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	M	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec zapisu

¹ W przypadku raportów, w których statki zgłaszają usterkę satelitarnego urządzenia lokalizacyjnego, typ wiadomości powinien być „MAN”.

² Stosowana wyłącznie, gdy statek przekazuje wiadomości „POS” ze zmniejszoną częstotliwością.

3) Wiadomość o wyjściu („EXIT”)

Dane:	Kod pola	Obowiązkowo / Fakultatywnie	Uwagi:
Początek zapisu	SR	M	Dane dotyczące systemu; wskazują początek zapisu
Adresat	AD	M	Dane dotyczące wiadomości; odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	M	Dane dotyczące wiadomości; nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Numer zapisu	RN	O	Dane dotyczące wiadomości; numer seryjny zapisu w danym roku
Data zapisu	RD	O	Dane dotyczące wiadomości; data przekazu
Godzina zapisu	RT	O	Dane dotyczące wiadomości; godzina przekazu
Typ wiadomości	TM	M	Dane dotyczące wiadomości; typ wiadomości „EXT”
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	M	Dane statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny	IR	M	Dane statku. Niepowtarzalny numer statku Strony Umawiającej się – kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane statku; numer znajdujący się na burcie statku
Data	DA	M	Dane dotyczące pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	M	Dane dotyczące pozycji statku – godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	M	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec zapisu

4) Informacje dotyczące formatu

Każda wiadomość w transmisji danych posiada następującą strukturę:

- podwójny ukośnik (//) oraz litery „SR” wskazują początek komunikatu,
- podwójny ukośnik (//) oraz kod pola wskazują początek elementu danych,
- pojedynczy ukośnik (/) oznacza oddzielenie kodu od danych,
- pary danych są oddzielone spacją,
- litery „ER” oraz podwójny ukośnik (//) wskazują koniec zapisu.

Wszystkie kody pól w niniejszym załączniku odpowiadają formatowi północno-atlantyckiemu, zgodnie z systemem kontroli i wdrażania NEAFC.

Dodatek 3

METODY ORAZ KRYTERIA OCENY PROJEKTÓW W RAMACH TYMCZASOWYCH
WSPÓLNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ I WSPÓLNYCH PRZEDSIĘBIORSTW

1. Strony wymieniają informacje na temat przedstawianych projektów dotyczących ustanowienia tymczasowych wspólnych przedsięwzięć oraz wspólnych przedsiębiorstw, zgodnych z definicją podaną w art. 2 umowy.
2. Projekty są przedstawiane Wspólnocie przez właściwe organy danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich.
3. Wspólnota przedstawia Wspólnemu Komitetowi wykaz projektów dotyczących tymczasowych wspólnych przedsięwzięć oraz wspólnych przedsiębiorstw. Wspólny Komitet dokonuje oceny projektów według, między innymi, następujących kryteriów:
 - a) technologia właściwa do proponowanych operacji połowowych;
 - b) docelowe gatunki oraz strefy połowowe;
 - c) wiek statku;
 - d) w przypadku tymczasowych wspólnych przedsięwzięć — całkowity czas trwania oraz czas trwania operacji połowowych;
 - e) dotychczasowe doświadczenie armatora ze Wspólnoty oraz partnera z Grenlandii w sektorze rybactwa.
4. Wspólny Komitet wydaje opinię w sprawie projektów po dokonaniu oceny na podstawie pkt 3.
5. W przypadku tymczasowych wspólnych przedsięwzięć, z chwilą uzyskania przez projekty pozytywnej opinii Wspólnego Komitetu, władze Grenlandii wydają niezbędne zezwolenia oraz licencje połowowe.

WARUNKI DOTYCZĄCE DOSTĘPU DO ZASOBÓW TYMCZASOWYCH WSPÓLNYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ W GRENLANDII

1. Licencje

Okres ważności licencji połowowych wydawanych przez Grenlandię jest równy czasowi trwania tymczasowych wspólnych przedsięwzięć. Połowy odbywają się w ramach kwot połowowych przydzielonych przez władze Grenlandii.

2. Zastąpienie statków

Statek wspólnotowy prowadzący działalność w ramach tymczasowego przedsięwzięcia może zostać zastąpiony innym statkiem wspólnotowym o takiej samej zdolności połowowej i specyfikacjach technicznych, wyłącznie z należycie uzasadnionych powodów oraz za zgodą Stron.

3. Wyposażenie

Statki prowadzące działalność w ramach tymczasowych wspólnych przedsięwzięć stosują się do zasad i przepisów obowiązujących w Grenlandii dotyczących wyposażenia, które to przepisy i zasady stosuje się bez dyskryminacji w stosunku do statków grenlandzkich oraz wspólnotowych.

Dodatek 4

SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE PROWADZENIA POŁOWÓW NAUKOWO-BADAWCZYCH

Rząd Lokalny Grenlandii i Komisja Europejska wspólnie podejmują decyzję w sprawie podmiotów gospodarczych Wspólnoty Europejskiej i najodpowiedniejszego czasu w odniesieniu do prowadzenia połowów naukowo-badawczych, jak również dokonują uzgodnień dotyczących prowadzenia tych połowów. W celu ułatwienia statkom prac naukowo-badawczych, Rząd Lokalny Grenlandii (za pośrednictwem Grenlandzkiego Instytutu Zasobów Naturalnych) przedstawia dostępne informacje naukowe oraz inne podstawowe informacje.

Przemysł rybny Grenlandii ściśle uczestniczy we współpracy (koordynacja i dialog w sprawie uzgodnień dotyczących połowów naukowo-badawczych).

Długość kampanii wynosi maksymalnie sześć miesięcy i co najmniej trzy miesiące, chyba że Strony zmieniają ten czas trwania za obopólnym porozumieniem.

Wybór kandydatów do prowadzenia kampanii naukowo-badawczych:

Komisja Europejska przekazuje władzom Grenlandii wnioski o licencje na połowy naukowo-badawcze. Dokumentacja techniczna zawiera:

- parametry techniczne statku;
- informacje o poziomie fachowej wiedzy oficerów statku o połowach;
- propozycję parametrów technicznych kampanii (czas trwania, urządzenia, rejon poszukiwań itd.).

W razie stwierdzenia takiej konieczności, Rząd Lokalny Grenlandii organizuje dialog techniczny między organami administracji Grenlandii i władzami Wspólnoty z zainteresowanymi armatorami. Przed rozpoczęciem kampanii, armatorzy przedkładają władzom Grenlandii oraz Komisji Europejskiej:

- oświadczenie o połowach znajdujących się już na pokładzie;
- dane techniczne narzędzi połowowych, które będą używane podczas kampanii,
- zapewnienie, że spełniają wymogi grenlandzkich przepisów dotyczących rybactwa;

Podczas kampanii na morzu, zainteresowani armatorzy:

- przedstawiają Grenlandzkiemu Instytutowi Zasobów Naturalnych, władzom Grenlandii i Komisji Europejskiej tygodniowy raport z połowów dziennych oraz w zaciągu, włącznie z opisem technicznych parametrów kampanii (pozycja, głębokość, dzień i godzina, połowy i inne uwagi lub komentarze);
- wskazują pozycję statku, prędkość i kierunek za pomocą systemu monitorowania statków (VMS);
- zapewniają obecność na pokładzie grenlandzkiego obserwatora naukowego, wybranego przez władze Grenlandii. Rola obserwatora polegać będzie na zebraniu informacji naukowych z połowów, jak również na pobraniu próbek połowów. Obserwator traktowany jest jak oficer statku, a armator pokrywa koszty jego utrzymania podczas pobytu na pokładzie. Decyzje w sprawie terminu pobytu obserwatora na statku, długości jego pobytu, portu wejścia na pokład i zejścia z pokładu zostaną podjęte w porozumieniu z władzami Grenlandii. W przypadku braku odmiennego porozumienia między Stronami, statek nigdy nie będzie zobowiązany do zatrzymania się w porcie częściej niż raz na dwa miesiące;
- na żądanie władz Grenlandii, przedstawiają statki do inspekcji w momencie opuszczania grenlandzkiej WSE;
- zobowiązani są przestrzegać grenlandzkich przepisów dotyczących rybactwa.

Połowy z kampanii naukowo-badawczej pozostają własnością armatora.

Przed rozpoczęciem każdej kampanii, władze Grenlandii podejmują ustalenia dotyczące połowów naukowo-badawczych i przekazują je do wiadomości kapitanowi danego statku.

Władze Grenlandii wyznaczą osobę do kontaktów, odpowiedzialną za rozwiązywanie nieprzewidzianych problemów, które mogą utrudniać prowadzenie połowów naukowo-badawczych.

Przed rozpoczęciem każdej kampanii, władze Grenlandii przedstawią szczegółowe informacje oraz warunki dotyczące naukowo-badawczych kampanii połowowych, zgodnie z art. 9 i 10 umowy oraz z obowiązującym prawem Grenlandii.

B. List Wspólnoty Europejskiej

Bruksela,

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dzisiejszą datą, o następującej treści:

„Nawiązując do Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony, paraflowanej dnia 2 czerwca 2006 r., wraz z protokołem oraz załącznikami do tej umowy, która ustala wielkości dopuszczalnych połowów i rekompensatę finansową na okres od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2012 r., mam zaszczyt poinformować Pana, że Lokalny Rząd Grenlandii jest gotów tymczasowo stosować tę umowę od dnia 1 stycznia 2007 r., w oczekiwaniu na jej wejście w życie zgodnie z jej art. 16 pod warunkiem, że Wspólnota Europejska jest gotowa uczynić to samo.

W tym przypadku ustala się, że wniesienie pierwszej raty rekompensaty finansowej określonej w art. 2 protokołu następuje do dnia 30 czerwca 2007 r.

Będę zobowiązany za potwierdzenie zgody Wspólnoty Europejskiej na takie tymczasowe stosowanie.”

Mam zaszczyt potwierdzić zgodę Wspólnoty Europejskiej na takie tymczasowe stosowanie

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego najwyższego poważania,

W imieniu Rady Unii Europejskiej

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

Decyzja Rady 2006/1007/WSiSW

z dnia 21 grudnia 2006 r.

**zmieniająca decyzję 2001/886/WSiSW
w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen
drugiej generacji (SIS II)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b), art. 31 ust. 1) lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)² oraz decyzja Rady 2001/886/WSiSW³, stanowią niezbędną podstawę prawną umożliwiającą przydzielenie w budżecie Unii Europejskiej odpowiednich środków na utworzenie SIS II oraz wykonanie tej części budżetu. Decyzja 2001/886/WSiSW oraz rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 tracą moc z dniem 31 grudnia 2006 r.
- (2) Proces opracowywania SIS II będzie trwał dłużej niż przewidywano, konieczne jest zatem zapewnienie odpowiednich środków finansowych na ten cel po dniu 31 grudnia 2006 r.

¹ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 4.

³ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 1.

- (3) Aby umożliwić zakończenie procesu opracowywania SIS II, który obejmuje zbudowanie infrastruktury łączności, konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania decyzji 2001/886/WSiSW, co pozwoli Komisji na wykonanie budżetu po 2006 r.
- (4) W swoich konkluzjach z dnia 29 kwietnia 2004 r. Rada stwierdziła, iż w fazie rozwojowej SIS II centralna jednostka systemu zlokalizowana zostanie we Francji, a system rezerwowy w Austrii, pod warunkiem że podjęte zostaną tam określone kroki niezbędne to przygotowania tych lokalizacji. Za zapewnienie zarządzania operacyjnego i odpowiednią komunikację z Komisją odpowiedzialne są odpowiednio Francja i Austria.
- (5) Niezbędne jest także powierzenie Komisji odpowiedzialności za przygotowanie integracji technicznej w ramach SIS II, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r.
- (6) Decyzja 2001/886/WSiSW powinna w związku z tym zostać odpowiednio zmieniona.
- (7) Niniejsza decyzja nie narusza przyjmowanych w przyszłości instrumentów prawnych dotyczących utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS II.
- (8) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹.
- (9) Irlandia uczestniczy w przyjęciu niniejszej zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz zgodnie z art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen².

¹ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

² Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

- (10) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzą w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tego układu².
- (11) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, w obszarze określonym w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tej umowy³,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji 2001/886/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Rozwinięcie obejmuje także przygotowanie integracji technicznej w ramach SIS II, w szczególności w odniesieniu do państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w 2004 r.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4A

1. Nie naruszając odpowiedzialności Komisji w zakresie opracowania systemu SIS II, na czas opracowywania systemu jego jednostka centralna jest zlokalizowana

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

³ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

w Strasburgu (Francja), a centralna jednostka rezerwowa jest zlokalizowana w Sankt Johann im Pongau (Austria).

2. Do czasu zakończenia procesu opracowywania Francja i Austria zapewniają odpowiednią infrastrukturę i środki na potrzeby funkcjonowania odpowiednio jednostki centralnej i centralnej jednostki rezerwowej systemu SIS II.
3. Organ krajowy dostarczający infrastrukturę i środki, o których mowa w ust. 2, może w okresie opracowywania systemu otrzymać od Wspólnoty dotację na przystosowanie i utrzymanie miejsca lokalizacji systemu lub na świadczenie niezbędnych usług wynikających z faktu umiejscowienia SIS II na terytorium kraju.”;

3) w art. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący